

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 107

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada dia 5 de novembre del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) **RGE núm. 3742/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a connexió per cable.

4622

2) **RGE núm. 3824/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compensació econòmica amb la fundació que atorga el premi Regió Europea de l'any.

4623

3) **RGE núm. 3826/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comparació del premi Regió Europea de l'any amb el premi Nobel.

4624

4) **RGE núm. 3825/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a doble llista d'espera a l'Hospital Manacor.

4624

5) **RGE núm. 3827/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presència a Menorca i Eivissa i Formentera a les activitats de l'institut Ramon Llull.

4625

- 6) RGE núm. 3820/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a vaga de dia 29 d'octubre.
4626
- 7) RGE núm. 3830/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habilitació d'un espai de préstec de llibres a la biblioteca pública de Maó.
4627
- 8) RGE núm. 3828/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pressupost dels pisos tutelats.
4628
- 9) RGE núm. 3829/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coordinació dels pisos assistits i tutelats amb els dispositius de rehabilitació ocupacional per als malalts mentals crònics.
4628
- 10) RGE núm. 3821/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres de desviament del torrent de Manacor.
4629
- 11) RGE núm. 3822/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferències de justícia.
4630
- 12) RGE núm. 3823/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Fèlix Fernández Terrés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accés a l'habitatge.
4631
- 13) RGE núm. 3831/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entitats esportives que han aconseguit augmentar l'aportació econòmica de la Fundació Illesport.
4632
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3720/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a designació de les Balears com a Regió Europea de l'any 2003.
4633
- III. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 3014/02**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a taxes aeroportuàries.
4638
- IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 3423/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 2580/02, de salut de les Illes Balears.
4644

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats començam la sessió plenària del dia d'avui i començam com és costum amb el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 3742/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a connexió per cable.

La primera d'elles la 3742, relativa a connexió per cable que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Ara ja fa uns mesos ens vàrem sorprendre de veure que el Pla energètic espanyol no tenia en compte una solució energètica per a les nostres Illes. Planteja, és veritat, en els documents que l'acompanyen una altra vegada una reflexió damunt el gasoducte i damunt la conducció elèctrica, però ajorna aquesta decisió a un futur que no sabem quan es perfeccionarà.

En qualsevol cas la legislació obliga que aquestes solucions es facin d'acord amb les comunitats autònomes i nosaltres voldríem saber si anteriorment a la publicació d'aquest document i vist que altres responsables del Partit Popular han manifestat la bondat d'una conducció elèctrica, a veure si realment hi va haver algun contacte per part del Ministeri d'Economia amb la Conselleria d'Innovació Tecnològica d'aquesta comunitat, per responsable d'aquest tema, per veure si era possible que aquesta comunitat acceptés que a més del gasoducte que és la solució que nosaltres trobam adient per la seva versatilitat energètica, si teníem cap inconvenient que també es posés una conducció elèctrica. Per veure si realment hi ha hagut mals entesos entre el Govern de les Illes Balears o és que aquí s'està celebrant una cerimònia de la confusió per eludir les responsabilitats que el Govern espanyol té en la solució d'aquest problema energètic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespi. Sr. Conseller d'Innovació Tecnològica té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Príam Villalonga i Cerdà):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, la pregunta és llarguíssima i per tant, hauré de fer molta síntesi amb només dos i mig. En principi recordar que en la meua compareixença davant la Subcomissió d'Infraestructures Energètiques en el Congrés dels Diputats a Madrid acaba la participació oficial del Govern de les Illes Balears. I aquí només parlem de gas, de gas natural i de solució gasoducte. A partir d'aquí és quan s'obri un procés i es recupera el tema d'interconnexions elèctriques, però a nivell únicament d'estudis desitjables i necessaris. Per tant, aquesta és la situació i contesta la primera part, em pens, de la seva pregunta.

Quina és la posició del Govern? La posició del Govern és clara i rotunda, el gas natural és necessari i imprescindible. Per tant, sí al gasoducte. Interconnexió elèctrica, pot ser un complement, per ell mateix no soluciona el problema perquè una interconnexió elèctrica té unes capacitats limitades, això ho sabem tot el sector responsable de les administracions, el sector energètic, el sector gasista de l'Estat. Per tant, aquestes limitacions no són una solució per ell mateix, és un complement que podria venir bé en un determinat moment. Però què val una interconnexió amb cable, a més del gasoducte? Tot el debat durant 15 mesos ha estat per veure quina era la solució, entre altres coses més econòmica, ara resulta de sobte que hi ha una doblurada per posar-ho tot alhora. I li diré una altra cosa, em preocupa molt, després a aquestes reflexions les torn a repetir, gasoducte en primer lloc, la resta és complementari perquè no soluciona. Em preocupa molt i molt que comencessin per cable, no fos cosa ens quedàssim sense gas natural, per raons econòmiques després.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Innovació Tecnològica. Sr. Crespi? No vol intervenir.

I.2) Pregunta RGE núm. 3824/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compensació econòmica amb la fundació que atorga el premi Regió Europea de l'any.

Passam a la segona pregunta, relativa a compensació econòmica amb la fundació que atorga el premi Regió Europea de l'any que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Mirin, el Govern balear i el Sr. Antich participen i col·laboren en un muntatge que és el de les Illes Balears, Regió Europea de l'any 2003. El nostre President ens ha enganat a tots els ciutadans de les Illes Balears perquè ens va dir que era un premi important, un premi allà on hi optaven 27 regions, després ens hem

assabentat que això no era així, que només eren 3, és a dir, el Sr. Antich ens ha enganat.

Ens va dir que aquest premi el donava la Unió Europea, resulta que això no és així, aquest premi inventat, creat expressament per a les Balears no el dona la Unió Europea, el dona una empresa ubicada a Catalunya i el Sr. Antich no ha rectificat. A mesura que es van demostrant coses veim que el pacte, els distints partits que conformen el pacte d'esquerres, ja no fan pinya entorn a aquest premi, a aquest guardó. A Menorca la Presidenta no dona suport al conveni per formar part el Consell Insular de Menorca d'un consorci que ha desenvolupat tot aquest tipus d'activitats. Distints partits de Menorca varen en certa manera exigir i obligar a la Presidenta que no dugués aquest tema davant el plenari. Ahir vàrem veure com a Mallorca els distints partits ja comencen a tenir dubtes respecte a això.

I nosaltres volem saber, Sr. President, o Sr. Garcias o no sé qui em contestarà aquesta pregunta, perquè veig que cap dels dos són aquí dins, resulta que a Ciutadella aquest premi que donava el Sr. Tudela, costava o havia de costar 12 milions de pessetes. Resulta que aquest senyor que ven i crea aquest premi, el Sr. Tudela, el coneixen fins i tot, a Amèrica, resulta que allà per aquests premis demanava quasi mig milió de dòlars, a Colòmbia, a Mèxic i a Panamà. Resulta que el negoci d'aquest senyor, que fa a través d'una ONG, és tenir creativitat, és crear, tenir la fantasia de crear determinats premis, determinats guardons i després posar-se en contacte amb la comunitat o la regió de torn a veure si aconsegueix col·locar això. Nosaltres suposam que aquest senyor guanyarà doblers amb les Illes Balears i per això volem saber del Govern balear qui...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom el seu temps està esgotat. Sr. Conseller d'Interior té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc excusaré, estava previst que ho respongués el conseller de Presidència, així com la interpel·lació i en aquests temes intervindrà jo mateix i no compareix ell aquí estrictament per motius de salut.

Bé, excusat el conseller de Presidència, veim que hi ha dues preguntes en el dia d'avui i després una interpel·lació. Per tant, jo crec que serà en el transcurs d'aquesta interpel·lació que es planteja allà on d'una forma general podem veure la idoneïtat o no d'aquest reconeixement que es realitza. Per tant, d'una forma clara defensaré aquest reconeixement.

Jo únicament i responent-li la pregunta que vostès realitzen dins l'ordre del dia, li diré que sí que el Govern de les Illes Balears té previst amb un conveni que va ser signat pel President de les Illes Balears i que va testimoniar la mateixa Francisca Bennàssar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior. No hi ha torn, per tant, aquesta pregunta ja està substanciada.

I.3) Pregunta RGE núm. 3826/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comparació del premi Regió Europea de l'any amb el premi Nobel.

Passam a la tercera pregunta la 3826, relativa a comparació del premi Regió Europea de l'any amb el premi Nobel, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Per respecte a la persona que no es troba bé de salut i per tant, jo no m'atreviré mai a demanar responsabilitats, ni explicacions d'unes declaracions a un altre conseller que no ha fet ell. Jo crec que aquesta pregunta si pot ser ajornada m'interessaria ajornar-la per al proper plenari, per si ja està recuperat o ja li han donat el Nobel i pot venir a contestar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet.

I.4) Pregunta RGE núm. 3825/02, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a doble llista d'espera a l'Hospital Manacor.

Passam així a la quarta pregunta la 3825, relativa a doble llista d'espera a l'Hospital de Manacor que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Ja fa més des dues setmanes es va destapar, per denúncia dels mateixos professionals de la Fundació Hospital de Manacor, que des de la direcció es duia una doble llista d'espera. Vostè fa dues setmanes davant aquest plenari em va dir que les mesures que havien pres havien estat instruir dos expedients, un des d'ib-salut i un altre des de la Fundació Hospital de Manacor.

Atès que ja han passat aquestes dues setmanes, creim que molt de temps pel fet tan greu com és falsejar unes llistes d'espera, voldríem saber quin temps pensa la Sra. Consellera tolerar aquesta situació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sra. Castillo, li he de dir que els instructors fan la seva feina sense cap presa ni cap pressió per part ni d'aquesta consellera, ni de ningú. No es preocupi que quan emetin els seus informes en aquest expedient informatiu estarà informada corresponentment. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Castillo té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, ho duc aquí mateix i li puc passar la còpia, li ho vaig mostrar l'altre dia. Està demostrat que hi ha una doble llista d'espera, li vaig mostrar els papers i ja li dic, li puc passar una còpia sense cap problema. No només és el Partit Popular qui ho diu, fins i tot, la part social del mateix hospital a declaracions a un mitjà de comunicació, el *Diario Médico* de Comissions Obreres diu: "*insisten en que existen pruebas de las disparidades*".

Per tant, la prova està feta, vostès el que volen fer és enredar la instrucció, cosa que a mi em sembla una irresponsabilitat. Altres comunitats autònomes han tengut aquest mateix problema i allò que han fet ha estat reaccionar ràpidament i demanar responsabilitats a qui correspon. Però Sra. Consellera, jo crec que si vostè deixa passar més temps la responsable serà vostè, els ciutadans ja han de patir una llista d'espera molt elevada en aquest hospital perquè si la gerent deia que hi havia 18 persones que esperaven una intervenció quirúrgica de traumatologia fa més de sis mesos, resulta que aquesta llista s'amplia a més d'un centenar. No només han de patir aquest perjudici, sinó que a més han de patir que damunt la premsa, els diaris, vostès surten dient que no passa res i que tot funciona fantàsticament.

El Sr. Juli Fuster, gerent d'ib-salut, va dir també en aquest mitjà de comunicació "*no deberían tardar más de dos semanas en llegar a una conclusión*". Vostès ja duen més de dues setmanes, per tant, Sra. Consellera jo crec que s'ha de demostrar, s'ha de demostrar no, s'ha de prendre una decisió ràpidament, no li ha de tremolar la mà a l'hora de demanar responsabilitats perquè si no és així la darrera responsable serà vostè. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sra. Castillo, no fa més de 15 dies, fa 15 dies exactament. Jo li vaig dir Sra. Castillo que tal dia com avui, dimarts de fa 15 dies, s'estava constituint la comissió per

obrir l'expedient en el Patronat de Manacor. O sigui, li vaig dir en aquestes hores Sra. Castillo s'està reunint i la gerent no hi formarà part, encara que tenguí dret, perquè sigui més imparcial.

El que passa que l'irresponsable ve de la seva banda, Sra. Castillo i jo li vaig recomanar fa 15 dies, que vostè fos prudent i vostè no ho és, Sra. Castillo. Jo li vaig dir, miri si es demostra que en els instructors hi ha una doble llista, actuarem en conseqüència. Però miri, Sra. Castillo i em gir, si no hi ha una doble llista, vostè haurà de menjar-se la seva irresponsabilitat. Sra. Castillo i li ho explicaré molt bé, els metges no es mereixen que vostè els acusi d'una doble llista, quan ells són..., miri jo li ho explicaré tranquil·lament.

En primer lloc quan es fa una admissió ha de passar pel servei d'admissió, la qual cosa vol dir que aquest servei d'admissió ha de passar els informes pertinents a la gerència. Els metges quan fan una admissió també han de donar compte en el servei d'admissió, si cap de les dues coses es realitza això vol dir, Sra. Castillo, que s'està incomplint el reglament i això és una cosa molt greu. I ja li dic, si això succeeix, actuarem en conseqüència, però si no també actuarem en conseqüència, perquè és molt greu que tot el personal del servei d'admissió, els professionals sanitaris que fan la seva gestió administrativa hagin de sentir en aquesta cambra, per la seva boca una i altra vegada que hi ha una doble llista d'espera. Sra. Castillo, això és molt greu i vostè haurà de donar comptes en aquesta cambra, haurà de donar comptes en aquesta cambra de la seva irresponsabilitat, del seu atreviment, Sra. Castillo, perquè en el cas...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat el seu temps està esgotat.

I.5) Pregunta RGE núm. 3827/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presència a Menorca i Eivissa i Formentera a les activitats de l'Institut Ramon Llull.

Passam a la cinquena pregunta la 3827, relativa a presència de Menorca, Eivissa i Formentera a les activitats de l'Institut Ramon Llull que formula l'Hble. Diputat Joan Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. En el ple de la cambra en sessió del dia 12 de febrer del 2002 s'aprovà el conveni entre la Generalitat de Catalunya i la comunitat autònoma de les Illes Balears de constitució de l'Institut Ramon Llull. A l'article cinquè llegim: "l'Institut Ramon Llull té com a finalitat la projecció exterior dels aspectes culturals que són comuns a les comunitats autònomes consorciades".

És per això Sr. Conseller que li formulam la següent pregunta, quina ha estat fins ara i quina serà d'ara endavant, en un futur proper clar, la presència de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera en les activitats de l'Institut Ramon Llull?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller d'Educació i Cultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Marí, bé jo diria que lògicament aquests darrers mesos i a diferents ciutats europees s'ha anat presentat l'Institut Ramon Llull i les seves finalitats i objectius i lògicament sempre s'ha fet referència a les Illes Balears com a globalitat que forma part del paquet que culturalment es projectarà internacionalment. També lògicament es fa referència a la globalitat Illes Balears en parlar de la llengua pròpia de les Illes Balears. I després una cosa certa és que no hi ha unes quotes establertes de projecció de la cultura específica de cadascun dels territoris, sinó que jo diria que es fan amb naturalitat.

Així i tot li diré que les darreres coses que s'han fet i que ja d'alguna manera han implicat l'Institut Ramon Llull, la participació d'elements culturals de Menorca i d'Eivissa. Concretament a Montpeller Pau Faner, novel·lista menorquí, va parlar de la seva obra. Si va presentar una antologia de poetes a les quals hi havia nombrosos poetes eivissencs i menorquins. Després hi va haver un concert d'Aires Formenterencs. A Frankfurt lògicament hi va haver llibres de totes les Illes i es va presentar l'Institut Ramon Llull a l'estand dels editors en llengua catalana i lògicament es va parlar de l'Institut Ramon Llull en referència a la globalitat de les Balears. A Berlín que és el darrer lloc on s'ha fet una actuació important, es va presentar l'exposició col·lectiva Desallaments, en la qual hi ha els pintors Tur Costa i Vicent Calbet, eivissencs, Maties Quetglas, menorquí. Va actuar el grup de Menorca S'Albaida. A més es va impartir una conferència sobre la literatura a les Balears, a partir dels anys 70 i lògicament es parla de la literatura dels autors de les diferents Illes Balears, aquells que lògicament la conferenciant considera adient esmentar.

I la darrera cosa que s'ha fet és l'aparició d'una antologia de poetes del segle XX en neerlandès, a la qual hi ha tot una sèrie d'autors, Marià Villangómez, Joan Serra, Antoni Marí, Ponç Pons, etcètera. Per tant, jo diria que sense quotes i la més absoluta naturalitat lògicament, la cultura dels diferents territoris de les Illes Balears és present a les actuacions que impulsa el Ramon Llull, com ja succeïa abans del Ramon Llull...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, moltes gràcies. El seu temps està esgotat. Sr. Marí i Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. També gràcies, Sr. Conseller, més que demanar-li comptes d'allò que ha fet i d'allò que pensa fer,

volíem saber això que vostè ens ha explicat i que en teníem coneixement a través dels mitjans de comunicació, però no teníem un coneixement tan exacte de com vostè ens ha dit.

Evidentment com es va demostrar quan es va presentar aquí el projecte Ramon Llull, vostè va comptar amb el vot favorable del Grup Popular i també pel que necessiti, també pot comptar si li sembla convenient amb la nostra col·laboració per organitzar aquelles activitats que l'Institut Ramon Llull estimi adients. No fa falta dir com celebrarem que Eivissa, Formentera i Menorca estiguin també al costat de Mallorca en aquestes exposicions i aquestes mostres de la nostra cultura. Però Sr. Conseller, m'agradaria que després d'haver dit el que s'ha fet fins ara, si vostè ens pot explicar que és allò que té, com li he fet a la pregunta, en un futur immediat en cartera perquè les illes petites estiguin amb igualtat d'oportunitats en aquesta exposició, o aquestes futures activitats culturals que es preveu que es celebrin.

Ja sap que sempre ens hem queixat, quasi sempre amb raó, de la discriminació, no sé si amb bona o mala voluntat, que sofrim les illes menors i en aquest cas la veu del Grup Popular per boca meua, sempre reivindicarà allò que nosaltres creim que és just.

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur. No hi ha torn, ja ha esgotat el temps.

I.6) Pregunta RGE núm. 3820/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a vaga de dia 29 d'octubre.

Per tant, passam a la sisena pregunta la 3820, relativa a vaga de dia 29 d'octubre que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Dia 29 d'octubre en els centres educatius d'aquestes Illes es va produir una vaga en contra, per manifestar la seva oposició a la Llei de la qualitat de l'educació que en aquest moment està en el seu tràmit parlamentari, aprovada ja en el Congrés de Diputats i sense que s'hagin produït canvis significatius. Vostè Sr. Conseller, haurà de tenir la responsabilitat de l'aplicació d'una llei, una llei que els usuaris, fonamentalment els alumnes, però també els professors, han manifestat que hi estan en contra. Per tant, uns aproven les lleis i els altres es veuran en l'obligació de fer allò que no els agradaria haver de fer.

Però voldríem saber sobretot, vostè que té les xifres, ahir sortien als mitjans de comunicació, quina valoració en fa del seguiment que hi ha hagut en aquesta comunitat de la vaga.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespi. Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Crespi, bé la primera cosa a dir és quina va ser la posició de la conselleria, varem procurar en tot moment i crec que ho aconseguirem, mantenir una absoluta neutralitat institucional davant el fet de la convocatòria de la vaga per part dels sindicats. En el Consell de Govern de la setmana anterior es va prendre un acord, en el qual es varen regular els mínims i els mínims eren que els centres docents públics de les Illes Balears havien d'estar oberts i havien d'acollir els alumnes que volguessin, voluntàriament, assistir aquell dia a classe i es determinava que cada centre docent, el director i secretari havien d'estar, per dir-ho d'alguna manera en guàrdia.

Respecte a les dades, evidentment a partir de les notificacions dels diferents centres que es varen anar produint al llarg del matí, jo vaig donar les primeres dades, a les 12 exactament, en el Parlament, a petició dels periodistes vaig telefonar al director general de Personal i en aquell moment varem calcular que un 66% de professorat de les Illes Balears dels centres públics estava en vaga. Després sobre les 14 o les 14,30, ja amb un rigor més absolut, i jo diria gairebé absolut, varem determinar que el nombre de professorat en vaga era d'un 61%. Una vaga que va ser desigual, va ser molt més nombrosa a Infantil i a Primària que a Secundària i que també va ser desigual per illes, amb un predomini de Menorca sobre la resta de les Illes, Menorca, Eivissa, Mallorca va ser l'ordre en què es va produir la vaga.

En qualsevol cas i aquí ja pas a la meua lectura dels fets, jo crec que queda en evidència que el professorat de les Illes Balears, majoritàriament, no està a favor de la Llei, autoanomenada de qualitat, amb els continguts que l'ha aprovada el Congrés de Diputats i l'ha presentada la ministra. Per tant, aquell discurs de la ministra reiterat amb obsessió, que la seva llei connectava amb allò que eren les aspiracions del professorat, a les Illes Balears va ser objecte d'un desmentiment rotund per part del professorat dels centres públics. Evidentment tenim poca confiança en la capacitat de la ministra i del Partit Popular de ser mínimament autocrítics i de generar una relectura en clau més participativa de la llei. En tenim molt poca de confiança, ja la coneixem una mica massa de conferències d'educació, a les quals hem assistit. Però en qualsevol cas la sensatesa política exigiria una relectura de la llei que s'ha aprovat en el Congrés dels Diputats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller per la seva intervenció. Sr. Crespi? No vol intervenir.

I.7) Pregunta RGE núm. 3830/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habilitació d'un espai de préstec de llibres a la biblioteca pública de Maó.

Passam a la setena pregunta que és la 3830, relativa a habilitació d'un espai de préstec de llibres a la biblioteca pública de Maó que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Dia 19 de març del 2002 interrogàvem el conseller de Cultura sobre quines mesures s'havien pres a la biblioteca pública de Maó, per tal que no s'interrompés el servei d'atenció al públic a causa de les obres que el Ministeri de Cultura està desenvolupant per millorar aquestes infraestructures. La resposta va ser que s'havia previst un tancament gradual de les dependències i açò implicava evidentment un tancament gradual dels serveis que es prestaven allà.

El passat dia 24 d'octubre Esquerra de Menorca criticava que encara les obres no haguessin conclòs i que no s'hagués previst un servei alternatiu a aquest centre, per tal de no interrompre el normal funcionament de les instal·lacions. De rebot també es criticava que no s'hagués pogut aconseguir el traspàs de la gestió d'aquests centres i d'altres de la mateixa categoria també en els consells insulars.

La nostra pregunta està feta una mica en broma, en el sentit de si se'n penedeix de no haver fet cas dels suggeriments del nostre grup, arrel que ara veim que hi ha altres partits polítics, precisament dels que formen part del pacte, que critiquen obertament que no s'hagi previst d'alguna manera un servei alternatiu, perquè les obres continuen i no sabem finalment quan podrem aconseguir la normalitat que tots desitjam per a aquest centre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Sr. Conseller d'Educació i Cultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Gornés, jo no li contestaré en broma, li contestaré seriosament i li diré que no me'n penedeix, encara que hi hagi hagut un comunitat d'Esquerra Unida de Menorca, que va celebrar el dia de la biblioteca fent un comunicat de partit d'oposició, en el qual criticava múltiples coses, el retard en les obres, la no transferència i també criticava que no s'hagués produït el traspàs a altres dependències.

Jo crec que es va prendre una decisió i va ser la que li vaig explicar en ocasió de la seva pregunta el mes de març i aquesta decisió s'ha presa en base als informes, al coneixement i a l'experiència del director i tècnics de la biblioteca, que són els qui saben realment, entenc jo, quines possibilitats i viabilitats reals tenia fer un trasllat. Li vaig explicar aleshores que el primer problema que hi havia era que no era fàcil, més aviat era molt difícil trobar un espai a Maó que pogués donar acollida a les instal·lacions de la biblioteca.

Segona cosa que li vaig explicar i ara li repetesc, és que la biblioteca de Maó té una gran quantitat de serveis i per tant, traslladar-los a tots tanmateix era impossible i per això es va considerar que la forma més idònia i més poc, per dir-ho d'alguna manera, perjudicial per als usuaris de la biblioteca era anar fent les obres i a mesura que es feien les obres s'anaven, per dir-ho d'alguna manera, tancant els serveis afectats a cada moment puntual per les obres. I lògicament ja sabíem que una inversió d'un 50 milions de pessetes, que a més afectava totes les plantes, incloses el subterrani i que incloïa coses molt diverses, des de cables, calefacció, aire condicionat, obra, evidentment havia de provocar problemes. Però es va considerar que aquesta era la millor manera i encara que s'hagi produït un retard en la realització de les obres, malauradament molt habitual, aquestes obres s'havien de fer en sis mesos i aviat en duran un, es continua pensant tan des de la conselleria, com des de la direcció de la biblioteca, com els tècnics de la biblioteca, que la solució adoptada molt racional i molt reflexionada va ser la correcta.

Així i tot, sembla ser que serà possible que abans d'acabar l'any 2002 s'hagin acabat les obres...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, el seu temps està esgotat. Sr. Gornés té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. En el nostre entendre queda en evidència, Sr. Conseller, la seva despreocupació respecte aquest tema. Ho hem vist reiteradament al llarg d'aquesta legislatura, atesa la previsió de transferència d'aquests centres als consells, dins aquest marc de gestió provisional que vostè ens va anunciar en el principi de legislatura i és aquí on notam aquesta manca de previsió per tal de donar un servei alternatiu.

Ja som dos partits polítics els que opinam públicament que açò s'ha fet malament, és a dir, jo pens que n'hauria de prendre nota, Sr. Conseller, el penediment és una virtut lloable perquè permet posar els peus enterra i mirar cap enrera i poder rectificar. Esperem que en futures ocasions pugui ser així.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés.

I.8) Pregunta RGE núm. 3828/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pressupost dels pisos tutelats.

Passam a la vuitena pregunta la 3828, relativa a pressuposts dels pisos tutelats que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo i Mir del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els mateixos termes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cerezo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

En primer lloc explicar que no hi ha la proporció de 2,5 usuaris per pis, Sra. Cerezo li he dit moltes vegades. Hi ha pisos que tenen 2 malalts, hi ha pisos que en tenen 3, 4, fins a la casa d'Inca que obrirem de forma immediata i que en tindrà fins a 15. El personal de cada pis depèn del seu grau d'autonomia que presenten els pacients i per suposat que el seu manteniment serà possible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Cerezo té la paraula.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, yo me atengo al artículo que se publicó en el *Diario de Mallorca* que haciendo los números nos salía de esa manera. De todas maneras el la pasada intervención me dijo usted que cuando llegaron en 1999 al poder había 350 en el Psiquiátrico, aquí ha habido una epidemia de salud mental increíble, ¿dónde han ido a parar? Si resulta que entre los pisos asistidos y el piso tutelado eran, esto también es contestación oficial, 22 estaban en pisos asistidos y 4 estaban en pisos tutelados, el resto ¿por dónde se han ido?

Supongo que..., los números no me suelen cuadrar casi nunca. De todas maneras lo que más me preocupa es que esta reforma de salud mental tenga un respaldo en los presupuestos que sea importante, porque si hemos de trasladar los que quedan colocándolos en pisos tutelados creo que los números no van a salir, i en este tema recuerdo todavía los 150 millones de la cocina y los otros 150 que hubo que habilitar también para hacer arreglos. Por favor, que los números cuadren que esto es muy grave. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cerezo. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Cerezo, els números sempre quadren. Jo sé que vostè té poca convicció i que vostè no té cap ganes de creure en la reforma de salut mental comunitària que du aquest govern de progrés. No hi puc fer res. Vostè no creia que posàssim en marxa ni la cuina, ni el psicogeriàtric, ni que començàssim a fer una aposta valenta pels pisos supervisats i tutelats; vostè no creia que tenguéssim centres de rehabilitació i tenim centres de rehabilitació a Manacor, a Inca, a Palma properament i de forma immediata a Son Gibert... Jo què vol que li digui? Sra. Castillo, els números sempre quadren perquè si jo no tingués els doblers jo no podria dur, escometre i dur a terme la reforma de tots els pavellons del psicogeriàtric, dels pisos que estam moblant ara els darrers que ens queden...

Jo, què vol que li digui? Jo l'únic que sé és una cosa, i això sí que és clar: un manicomi amb més de 300 persones, vostès l'han mantingut setze anys, i els sortia a una mitjana de 30 o 40 malalts i ho solucionaven amb tres o quatre monitors, 16 anys, Sra. Cerezo. Nosaltres no feim una aposta per aquest model, nosaltres feim una aposta que serà més cara però que evidentment tindrà la partida pressupostària que pertoqui, perquè si no no fariem res, com vostè deu suposar. Si vostè no sap sumar idò jo què vol que li digui?, si vostè no hi creu, jo què vol que li digui, Sra. Cerezo? Ja li vaig dir una vegada que la convidaria a totes les infraestructures que hem començat, properament el psicogeriàtric, els pisos de Son Gibert que ja estan (...) Vostè pot venir quan vulgui, jo els li puc mostrar, estan plens i així fins i tot a Menorca, perquè a més vostè no se'n recorda d'una cosa: vostè va cedir un pis a Menorca, i vostè, essent del PP, a l'anterior legislatura no va ser capaç que els seus obrissin aquest pis. Va haver de venir aquesta consellera el 99 i li va obrir aquest pis, Sra. Cerezo, vostè no el va obrir, aquest pis, ni vostè ni els seus.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Amb la seva resposta queda substanciada aquesta pregunta.

I.9) Pregunta RGE núm. 3829/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coordinació dels pisos assistits i tutelats amb els dispositius de rehabilitació ocupacional per als malalts mentals crònics.

I passam a la número 9, que és la 3829, relativa a coordinació dels pisos assistits i tutelats amb els dispositius de rehabilitació ocupacional per a malalts mentals crònics, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo Mir, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gràcies, Sra. President. Sra. Consellera, vostè quasi m'ha deixat descol·locada, per ventura ja m'he recuperat.

Bé, vostè sap que els malalts mentals que estan a pisos tutelats o a pisos assistits necessiten una rehabilitació que s'ha de fer amb una teràpia ocupacional. Jo en aquest diari, és que són les seves paraules, les que tenc aquí, vostè parla de comprar un espai a Son Gibert a fi de poder-hi fer com un centre de dia. Perdó, jo és el que he llegit, eh?, i pens que si vostè encara està pendent d'aquest espai, aquesta gent que ocuparan els pisos tutelats, on anirà?, on es recuperarà, mentrestant? Estaran ficats dins els pisos?, sortiran a fer una volteta? Tot açò és una xarxa important que s'ha de tenir en compte: pisos, centre ocupacional, ideal un centre especial d'ocupació però no anem tan enfora perquè no conec el grau de discapacitat que tenen, però tot açò és important.

I ja que m'ha fet una..., no sé si és per al·lusió o no, però vostè m'ha parlat del pis de Menorca que jo vaig cedir. Bé, que jo el cedís no té cap importància, el van rehabilitar amb doblers de l'IRPF, amb una subvenció, hem tengut la sort a Menorca - miri- que a primer va començar el PP a escoltar-nos, a creure en nosaltres, i ara el pacte de progrés continua igual, és a dir, a Menorca som afortunats, la salut mental té el suport dels dos partits o dels dos blocs, el que li vulguin dir.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cerezo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Bé, realment, com que no s'ha ajustat a la pregunta que havia de fer no sé realment què he de dir a aquesta senyora, però sí que li diré una cosa: vostè diu que...

EL SR. PRESIDENT:

Vostè pot no ajustar-se a la resposta.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

...no sé què ha llegit a la premsa, no sé què ha llegit. Bé, idò si vostè no sap què ha llegit menys ho sé jo. Jo el que li puc dir és que a Son Gibert tenim un centre de rehabilitació de 450 metres quadrats, nou de trinca, i que en aquests moments s'estan fent ja les darreres passes per poder obrir-lo. Aquest centre de Son Gibert, de 450 metres quadrats, estarà exactament en marxa quan els darrers pisos estiguin ja plens, que jo li vaig explicar que eren pisos tutelats que podien ser considerats pels tècnics miniresidències, i que eren pisos tutelats un damunt l'altre amb capacitat per a aproximadament de 22 a 25 persones. Això és el que li dic.

A Palma hi ha una unitat de rehabilitació, aquesta que li acab de dir a Son Gibert, tenim la de Serralta, li torn a repetir que tenim la d'Inca d'Els Garrovers, tenim la de Manacor que també duim nosaltres que és la de l'STEI de Llevant, i ja li ho dic, o sigui, tots els malalts mentals que puguin passar a les

instal·lacions comunitàries pertinents tendran el centre de rehabilitació que els toca i punt.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Cerezo, té la paraula.

LA SRA. CEREZO I MIR:

La Sra. Cerezo sol dir que una cosa *existe cuando funciona*, quan està oberta, quan té un personal, quan té uns malalts que s'estan rehabilitant. Jo tenc moltes il·lusions i moltes coses que vull veure, però he anat sempre passa a passa i amb els peus en terra i, clar, no som una bona política, jo dic que açò ho tenc si ho tenc, que açò funciona si funciona. No en sé, de fer històries d'aquestes, no tenc res més a afegir.

Gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cerezo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula per tancar.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

No tenc res més a dir a la Sra. Cerezo, no ho sé.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat.

I.10) Pregunta RGE núm. 3821/02, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres de desviament del torrent de Manacor.

Passam a la pregunta número 10, 3821, relativa a obres de desviament del torrent de Manacor, que formula l'Hble. Diputada Sra. Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera de Medi Ambient, hem de parlar encara dels esdeveniments que es varen produir el setembre del 89 a Manacor. Les fortes pluges i l'escassa capacitat del llit actual al seu pas per la ciutat de Manacor provocaren les greus inundacions de tots conegudes; recordem com el llit actual, a la seva entrada per la zona de Manacor, té una capacitat d'absorció de 60 metres cúbics per segon, i en el tram més estret, ja dins el nucli urbà, just de 10 metres cúbics per segon. Allò que va haver de suportar eren més de 155 metres cúbics per segon; d'aquí les inundacions.

Les solucions, com ja sabem i segons consta en els estudis realitzats a la memòria de l'avanç modificat número 2 del projecte de desviament del torrent de Manacor, és una solució conjunta tant d'adequació del llit actual com de desviament per zona rústica. Una vegada realitzades ja les expropiacions i tal com ens consta ja a la declaració d'urgent ocupació del Consell de Govern de 25 de maig de l'any passat, que va sortir en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de 7 de juny, les expropiacions ja estan realitzades i, per tant, allò que marcava el conveni realitzat pel Govern.

Per tant ja aquesta diputada allò que demana al Govern, a la consellera de Medi Ambient, és per la situació de les obres, ja adjudicades fa mesos pel Ministeri de Medi Ambient. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sra. Amer, precisament tal com ha dit vostè fa 13 anys que es varen produir les inundacions a Manacor; també tal com vostè ha dit va dur un llarg procés fins que el juny de 1997, vuit anys després, es va aprovar l'expedient d'informació pública i el projecte amb petites modificacions. En aquesta resolució he d'esmentar en aquesta cambra que la Secretaria d'Estat d'Aigües i Costes va encomanar les obres a la Junta d'Aigües dependent de la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears, va encomanar aquestes obres, com dic, a la Conselleria de Medi Ambient, i després l'agost del 97 el Consell de Govern va declara d'utilitat pública la urgent ocupació de terrenys, i en el 98, nou anys després, es varen aturar les expropiacions pocs dies abans de finalitzar la tramitació.

L'any 99 ens vàrem trobar, per tant, amb una situació de tota una sèrie d'anys, més de 10, en els quals no s'havia donat resposta a un problema tan greu com el torrent de Manacor. Precisament aquest govern i aquesta conselleria varen aconseguir un tema, que com vostè sap, perquè a més és de Manacor, el problema que hi havia en això fins i tot a nivell polític, es va aconseguir el consens clar entre totes les forces polítiques i la ciutadania, que deixava molt clar que l'actuació que l'actuació respecte al torrent de Manacor s'havia de dur a terme tant per dins Manacor, per tant, el torrent que transcorre per dins el poble, el tram urbà, i també per fora. Llavors va quedar claríssim que s'havien de dur a terme actuacions en aquests dos àmbits i, a més, es va iniciar i, per tant, en aquest moment es va acabar el que era l'ocupació urgent dels terrenys expropiant i a més pagant, cosa que els governs anteriors no havien fet.

Es va notificar, i tenc la carta aquí si de cas per mostrar-l'hi, al Ministeri de Medi Ambient, concretament dia 3 d'agost del 2001 es va fer la notificació al Ministeri de Medi Ambient que

ja estaven fetes les expropiacions de tots els terrenys i, per tant, ja era un tema exclusiu o que era el Govern central que havia d'actuar i per tant el Ministeri de Medi Ambient.

Però, què passa? Com així no han començat encara aquestes obres? Jo li vull deixar molt clar que és un tema que preocupa molt la conselleria i el Govern de les Illes Balears, perquè pareix increïble que encara no hagin començat quan la responsabilitat la té el Ministeri de Medi Ambient. Jo esper que precisament no faci una utilització partidista el Sr. Matas d'aquesta qüestió, i a més li he de dir...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. El seu temps està esgotat. Sra. Amer, no vol intervenir?

I.11) Pregunta RGE núm. 3822/02, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferències de justícia.

Passam a la pregunta número 11, 3822, relativa a transferències de Justícia, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, una de las transferencias que están todavía pendientes en nuestra comunidad autónoma son las transferencias de Justicia, como todo el mundo conoce ya. Realmente parece que llevan un tiempo en que las negociaciones al respecto están empantanadas, pero los recientes acontecimientos, como son el desplome de una parte de la fachada, el hundimiento del techo de un ascensor en el Palacio de Justicia, el siniestro total de todos los ascensores, etc., creemos que van a incidir, lamentablemente por las características de estos sucesos, en una rápida transferencia de competencias a la comunidad autónoma.

Por lo tanto esta pregunta cobra por esta actualidad doble sentido: ¿En qué situación se encuentra la transferencia de las competencias de Justicia a esta comunidad autónoma, Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller d'Interior té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. En aquests moments hi ha vuit comunitats autònomes que ja tenen transferida la competència d'Administració de Justícia: País Basc, València, Catalunya, Galícia, Andalusia, Illes Canàries, Navarra i Madrid; Madrid fa escassament un parell de mesos.

En aquests moments el Govern central està contactant amb la resta de les comunitats autònomes per començar a negociar aquestes transferències. Ja hi ha hagut els primers contactes telefònics amb el president de la ponència tècnica a fi de fixar la primera reunió inicial.

Però he de dir que aquest no és el millor moment per dur endavant amb precipitació una competència de tanta transcendència: el Govern de les Illes Balears aposta per assumir aquest tipus de transferència, però hem de tenir clar quina és la situació a les Illes Balears de la Justícia. Vostè, crec que d'una forma caricaturesca i gràfica, ho ha expressat molt bé. Per tant, crec que una transferència en Justícia ha de ser una transferència ben dotada. Tots sabem com està la Justícia a les Illes Balears. Per dir-li alguna cosa els metges forenses treballen a soterranis a l'illa d'Eivissa, manca personal en el conjunt de totes les Illes, dèficits en edificis, etc., etc.

Per tant s'ha de parlar d'una transferència de Justícia, el Govern de les Illes Balears vol parlar i vol aquesta transferència, però ha de ser una transferència amb els recursos que es mereixen les Illes Balear. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior. Sr. Diéguez, no vol intervenir?

I.12) Pregunta RGE núm. 3823/02, de l'Hble. Diputat Sr. Félix Fernández Terrés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accés a l'habitatge.

Idò passam a així a la pregunta número 12, 3823, relativa a accés a l'habitatge, que formula l'Hble. Diputat Sr. Félix Fernández Terrés, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

Gracias, Sr. Presidente. Según todos los datos que aparecen últimamente, la política de suelo y de vivienda del Gobierno central ha sido un fracaso rotundo. El precio del suelo se ha incrementado desde 1996 en un cien por cien; el precio de la vivienda en más de un 60%, y el número de construcción de viviendas protegidas en todo el Estado, en la península, ha caído en picado.

En Baleares, a pesar de los esfuerzos que ha hecho el gobierno de progreso en todos sus programas de acceso a la vivienda, sigue habiendo una fuerte retención de suelo calificado con fines especulativos. Frente a las manifestaciones de algunos irresponsables de que el incremento del coste del acceso a una vivienda digna es culpa de que los ciudadanos tienen más posibilidades, o que la culpa la tienen los ayuntamientos o las comunidades autónomas, desde el Grupo Parlamentario Socialista queremos preguntar al Gobierno qué iniciativas considera el Gobierno de las Islas Baleares que debería adoptar el Ejecutivo estatal para conseguir realmente que se facilite el acceso a una vivienda digna.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fernández Terrés. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transport té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, crec que és necessari un canvi de rumb bastant important en la política d'habitatge del Govern, perquè com vostè ha assenyalat, entre el període 98-2002 el preu de l'habitatge a nivell estatal ha pujat un 63%, però aquí a les Illes Balears l'increment ha estat del 120%, quasi bé el doble del que ha estat a nivell estatal, i mentrestant la resposta en termes d'habitatges de protecció oficial ha estat exactament la contrària que les necessitats social requereixen. Miri, unes dades. A la dècada de l'any 80, sis de cada deu habitatges que es construïen eren de protecció oficial. A la dècada dels noranta, la meitat de la qual ja era responsabilitat del govern conservador, va baixar a 3 habitatges de cada deu; en aquests moments, un de cada deu habitatges que es construeixen són de protecció oficial. La caiguda en picat ha estat absolutament espectacular.

Crec que és necessari un canvi de rumb entorn al pla estatal d'habitatge en quatre aspectes: sòl, inversió pública, mesures fiscals i increment de les subvencions. Quant a sòl públic, evidentment s'hauria de dedicar un percentatge important, al voltant del 40 o del 50%, del sòl públic a habitatges de protecció oficial i posada a disposició dels romanents de sòl de Defensa, d'Institucions Penitenciàries, etc., que són abandonats per a la posada en marxa d'habitatges de protecció oficial. Una revisió de la Llei estatal del sòl i valoracions que permeti l'expropiació a preus de cost i no a preus especulatiu, com ara està determinat a la Llei del sòl, facilitaria el canvi de gestió urbanística a sistemes d'expropiació en sòl barat a disposició dels promotors públics i privats.

Quant a inversió pública, s'han d'incrementar els recursos del Pla estatal d'habitatge. Una comparació: mentre la mitjana europea de polítiques d'habitatge és el 2% del producte interior brut, a Espanya és el 0,5% del producte interior brut, la qual cosa és una diferència absolutament espectacular. S'han d'incrementar els objectius, s'ha d'incrementar el nombre d'opcions; pensin que a Balears només tenim el 2,4% d'objectius de tot Espanya, tenint en compte només la població i no l'esforç i el preu de l'habitatge, s'hauria de revisar a l'alça la participació de Balears en aquest percentatge, i un increment d'inversions per a una política específica d'habitatges per a joves. Mesures fiscals avui inexistents: reducció de l'IVA, desgravació de lloguers quan sigui més del 10% del salari, incentiu als propietaris que posin en el mercat lloguers a preus taxat amb un fons de garantia per a aquests propietaris...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. El seu temps està esgotat. Sr. Fernández Terrés, no vol intervenir?

I.13) Pregunta RGE núm. 3831/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entitats esportives que han aconseguit augmentar l'aportació econòmica de la Fundació Illesport.

Passam així a la pregunta número 13, 3831, relativa a entitats esportives que han aconseguit augmentar l'aportació econòmica de la Fundació Illesport, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Parlàvem la setmana passada del particular sistema de repartiment de subvencions a les entitats esportives de la Fundació Illesport. Ho explicaven així arrel del coneixement que tenien que el gerent de la fundació, després de mantenir diverses reunions amb les entitats queixoses de la subvenció que acudien a reclamar amb justícia, aquesta ajuda se'ls incrementés en la majoria dels casos.

Voldríem saber quines són les entitats que han vist incrementades les ajudes o aportacions després de reunir-se amb el gerent de la fundació o que s'hagin publicat provisionalment o inicialment aquesta línia d'ajudes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Sra. Consellera de Benestar Social, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Gornés, jo he de reconèixer que a la rèplica de la pregunta meva de la setmana passada vaig ser imprecisa, però sé que vostè se'n farà càrrec perquè era una pregunta amb un poquet de trampa. Efectivament, el gerent de la Fundació Illesport té totes les competències en el que és gerència i administració d'aquesta fundació, però no té cap possibilitat de prendre decisions en aspectes econòmics, perquè per això s'ha creat una comissió executiva que està formada pel secretari general tècnic de Presidència, el director general de Presidència i la directora general d'Esports, de la qual el director gerent, el gerent, perdó, no en forma part.

Per tant en aquest sentit li he de dir que, les propostes que rebí el gerent, les elevarà sempre a la comissió executiva, i és en aquest òrgan col·legiat que es prenen les decisions, sobretot de caràcter econòmic que tenen a veure amb el finançament dels equips. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sincerament jo pensava que no em contestaria vostè, avui, jo pensava que em contestaria qualche conseller del PSOE, perquè a la vista que és aquest partit que sembla que té la paella pel mànec de la Fundació Illesport vostè fa un paper..., bé, un poc estrany aquí enmig, d'intentar justificar el que altres partits intenten decidir.

Però bé, no m'ha contestat, en definitiva, la pregunta, no m'ha dit quines són aquestes entitats que han pogut veure incrementades les seves aportacions després d'aquesta reunió, perquè bé, potser que l'òrgan final sigui aquesta comissió que vostè ha esmentat, però no és ver que el Sr. Gerent té molta influència en aquesta comissió?, perquè es veu que totes les entitats que es reuneixen amb el Sr. Moll apugen la subvenció, és a dir, que les entitats saben el que es fan, no van a la comissió directament sinó que van a qui mana, i qui mana és el Sr. Moll. Per tant, Sra. Consellera, nosaltres pensam -i li ho dic amb tota cortesia- que qualcú li fa el llit perquè veuen que l'àrea d'esports té molta influència, arriba a molta gent i, clar, hi ha un poc d'enveja per part del PSOE, dels seus companys del PSOE, respecte a aquest àmbit d'influència, i és lògic, no?, que es vulguin ficar enmig i que els llevin el protagonisme que vostès han intentat dur a terme aquests anys.

De qualsevol forma nosaltres li tornam a insistir en la primera qüestió: donin oportunitat a totes les entitats, perquè en igualtat de condicions...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés, el seu temps està esgotat. Sra. Consellera de Benestar Social, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Gornés, què més vol?, un govern fort en el qual a una fundació formada per Esquerra Unida i pel Partit Socialista les coses tiren endavant. Jo què vol que li digui?

Realment és difícil contestar-li aquesta pregunta tal com l'ha formulada, perquè és una pregunta molt circular i molt redundant, però és que realment em sorprèn..., no acab d'entendre què li preocupa, a vostè, a part que el PSOE i Esquerra Unida formem part d'un govern, que això està claríssim. Què li preocupa de la Fundació Illesport?, li preocupa que els equips no tinguin suficient pressupost? A mi també em preocupa, compartesc aquesta preocupació com compartesc altres preocupacions d'altres àrees del Govern. Li preocupa que el Govern hagi impulsat un organisme que té vocació d'incorporar entitats privades per tal de finançar els equips que estan en lligues nacionals? No sé per què li preocupa, és una bona proposta. Li preocupa que es dediquen 200 milions a aquesta fundació? Li preocupa que pensem crear una comissió de clubs per tal que també puguin opinar els clubs? Li preocupa que haguem passat de 2 equips a 23, que haguem passat d'una categoria esportiva a cinc categories esportives?

Realment jo pens, Sr. Gornés, i també li ho dic amb tota cortesia, que l'autocrítica no em preocupa, la faig quan puc o quan la sé fer, i a més després...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. El seu temps està esgotat.

II. Interpel·lació RGE núm. 3720/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a designació de les Balears com a Regió Europea de l'any 2003.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és una interpel·lació, la 3720, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a designació de les Balears com a regió europea de l'any 2003. Per defensar la interpel·lació té la paraula el diputat Sr. Joan Flaquer per 10 minuts.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, avui el Grup Parlamentari Popular interpel·la aquest govern per conèixer les circumstàncies i les condicions en què s'ha produït la designació, entre cometes, de les Illes Balears com a regió europea de l'any, una història que sembla allò d'en Juan Palomo, allò de *yo me lo guiso y yo me lo como*, pel que sembla i pel que hem pogut veure durant aquests darrers dies.

La cronologia és prou coneguda, però convé recordar-la un poquet per fer un poquet de memòria. A mitjans de juny, amb un important desplegament informatiu i mediàtic, el president de la comunitat autònoma anuncia en grans titulars que "*un jurado de la Unión Europea elige a Baleares como región europea del año 2003*", i diu que "*las Islas han sido escogidas entre 27 candidaturas, entre ellas Madrid*", i diuen també els retalls de premsa d'aquells dies, amb una frase que jo crec que s'haurà de guardar en els annals de la història dels mitjans de comunicació que "*habrá un antes y un después en la historia de Balears*" després d'aquesta designació. Molt bé, la veritat és que naturalment aquests fets vénen acompanyats -no pot ser d'una altra manera- del que sempre acompanya i caracteritza aquest govern, una àmplia campanya publicitària; aquí tot sempre va acompanyat de publicitat, el que no es fa, el que es fa, poquet, i també, naturalment, el que es fa malament com és aquest cas, una publicitat, a més, "Hem guanyat el 2003", que qualsevol lector dels diaris, dels mitjans de comunicació aquells dies podia pensar, com es va dir ja l'altre dia aquí a un plenari, que ja s'havien fet les eleccions, que ja havíem arribat al maig del 2003.

La veritat és que el Govern s'encoratja dins el seu propi engany i continua amb les seves actuacions, i fins i tot arriba a demanar al Govern de l'Estat: "*Teniendo en cuenta el precedente de la designación de Salamanca como capital europea de la cultura, que se prevean beneficios fiscales para las personas físicas o jurídicas que colaboren en las actividades a realizar por el consorcio*". Clar, se'ns vol equiparar a Salamanca; només hi ha una petita diferència, i és que a Salamanca, capital europea de la cultura, la va nomenar el

Consell de Ministres de la Unió Europea. Ara veurem qui va nomenar les Illes Balears regió europea de l'any, perquè fins aquí tot pareixia normal, però es comencen a conèixer els fets i resulta que aquell jurat de la Unió Europea resulta que no és tal. Vull recordar que la mateixa informació que surt a mitjans de juny diu que "*en el jurado figuran entre sus destacados miembros el presidente de la Unión de la Comisión Europea Romano Prodi*".

Molt bé, idò resulta que el jurat està format per quatre persones. La primera, el Sr. Chabert, que era president del Comitè de les Regions, que ha comunitat oficialment que ell no va participar en aquestes votacions, que va ser substituït per un altre senyor, Albert Bore, nou president del Comitè de les Regions, i per les notícies que nosaltres tenim aquest senyor -a través del gabinet ho hem pogut conèixer, a través de preguntes que hem fet al seu gabinet- no es té constància des del gabinet d'aquest senyor que hagi participat com a jurat en aquestes votacions. Tenim les informacions aquí. El Sr. Leonel Rizzo és un altre dels membres del jurat que és funcionari, no és cap polític sinó que és funcionari de política regional a la Unió Europea, i posats en contacte també amb ell comunica que ell ha participat a títol privat, a títol particular, que aquesta és una distinció que no té cap tipus de sanció ni de reconeixement per part de la Unió Europea i fins i tot diu: "*Yo no participé en ninguna reunión del jurado. Me enviaron tres candidaturas y voté por correo electrónico*". L'altre membre del jurat és, per suposat, l'afortunat d'aquesta pel·lícula, el Sr. Javier Tudela, el mateix que ha organitzat tot aquest enrenou.

I l'engany no acaba aquí, no acaba amb un jurat que pretesament, segons deien vostès, era un jurat oficial de la Unió Europea i jo crec que queda ben demostrat que no ho és, sinó que l'engany quedà també palès quan es demostra que de 27 candidatures res, candidatures 3, dues d'elles de regions que no són en aquests moments de la Unió Europea. I a més el Sr. Antich, que lament una vegada més la seva absència aquí en aquest parlament avui, va mentir a l'opinió pública d'aquestes illes quan va dir que Madrid havia presentat candidatura a aquestes premis quan és públic i notori ja, a través de les comunicacions oficials que ha fet la comunitat autònoma de Madrid, que la comunitat de Madrid no va presentar cap candidatura a aquesta farsa i a aquest muntatge.

La qüestió es complica quan començam a conèixer més coses, sobretot els antecedents del Sr. Tudela, organitzador d'aquest muntatge. Colòmbia: "*Cali renuncia al título cultural porque el organizador pretendía cobrarles 475.000 dólares*". Això passa a Cali, Colòmbia, i passa també a Pereira, Colòmbia. Va intentar a dues ciutats de Colòmbia vendre el mateix premi per 475.000 pessetes. Mèxic, ciutat de Mérida: l'ajuntament torna enrere perquè li pretenen cobrar també aquests doblers; els titulars dels diaris són molt contundents: "*El negocio de Tudela es seguro, el de la ciudad incierto*". Equador, Cuenca, també renuncia en el moment en què es descobreix el pastís; resulta que el jurat que pretenia nomenar Cuenca *ciudad americana de la cultura*, era un jurat format únicament i exclusivament per membres de l'ONG dirigida pel Sr. Tudela. Toronto, Canadà, *capital americana de la cultura*, també ho rebutja una vegada que comprova l'estafa i el muntatge.

Jo crec que, vists aquests antecedents, és evident i, sobretot, després de les mentides de les vint-i-set candidatures, del jurat oficial, etcètera, crec que és evident que estam davant un cas claríssim d'engany a l'opinió pública, claríssim, crec que és difícil poder-ne trobar un de més clar; una manipulació evident de la realitat, una manipulació claríssima de la realitat que els ciutadans d'aquestes illes no es mereixen. Aquí només caben dues possibilitats, senyores i senyors del Govern, dels pocs que avui m'escolten: o els han enganyat, i haurien de rectificar, o, el que podria ser pitjor, vostès són conscients d'aquests muntatge, la qual cosa seria molt greu, que en siguin conscients. I jo crec que fa un mes i mig o dos podríem pensar que a vostès els han enganyat i que eren a temps a rectificar, avui comença a ser difícil que vostès ja puguin fer veure que es tracta d'un engany i que vostès hi han caigut. Jo crec que vostès participen d'aquest muntatge, perquè duen ja molt de temps amb denúncies als mitjans de comunicació i sense prendre cap tipus de decisió en un sentit, jo crec que correcte, com és el de sortir d'aquest muntatge i d'aquesta farsa.

Vostès, senyors membres del Govern, han de donar explicacions i no ens basten aquelles explicacions de què la fundació Nobel també era una organització privada, perquè això realment les rialles s'escoltaven de per tota l'illa, aquestes explicacions no basten. Però miri, jo voldria ser molt breu en aquesta primera intervenció en el que són les preguntes que jo voldria que vostè contestàs, perquè voldria recordar que, a més, a l'illa de Menorca, gràcies a Esquerra Unida se n'han sortit; ahir a Mallorca es veu que la força d'Esquerra Unida no va tenir abastament per poder sortir d'aquesta farsa i d'aquest muntatge, però per ventura el temps encara farà reconsiderar aquestes postures.

Sr. Conseller, a mi m'agradaria que m'explicàs què li ha costat al Govern això? Quina previsió hi ha de què li costi això al Govern o a altres institucions públiques, perquè hi ha, en previsió, un consorci on s'hi han d'integrar els consells insulars? Que m'expliqui vostè, per favor, quins beneficis o quines compensacions tindrà el Sr. Tudela i la seva ONG com a conseqüència d'aquesta designació? Perquè són punts molt importants i dels que esperam, naturalment, complerta resposta. Mentrestant, Sr. Conseller, només pensi una cosa: els ciutadans d'aquestes Illes Balears no es mereixen això, els ciutadans de les Illes Balears es mereixen que el seu Govern no els enganyi, es mereixen que el seu Govern actuï defensant els interessos dels ciutadans d'aquestes illes i no els interessos d'uns particulars. I si les explicacions no són convincentes, Sr. Conseller, tenguí l'absoluta seguretat que des del nostre grup intentarem seguir desenfilant aquesta troca, perquè amb el nom de les Illes Balears, amb la nostra imatge i amb el nostre prestigi no s'hi pot jugar i no hi poden fer negoci només uns quants particulars.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer, en nom del Grup Popular. Sr. Conseller d'Interior, en nom del Govern, té deu minuts per contestar la interpellació.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La designació de les Illes Balears com a Regió Europea de l'any és un fet positiu i per tant una bona notícia, que les Illes Balears puguin donar-se a conèixer millor dins l'àmbit internacional, mitjançant un conjunt d'actes que disposin d'un notable ressò mediàtic és també positiu. Milions de persones ens visiten cada any, però això no basta, volem ser un país conegut i no tan sols un país visitat, i conegut a fons, no ens conformam a ser un tòpic de sol i platja, acompanyat d'altres imatges, tòpiques i típiques, de figuretes vestides a l'ample que ballen al so d'una música regional sobre el fons d'un paisatge bucòlic.

El Govern ha entès que la designació de les Illes Balears com a Regió Europea de l'any ens oferia l'ocasió de donar a conèixer millor qui hem estat, qui som i sobretot qui volem ser en tota la nostra dimensió. No es tracta tan sols d'una operació d'imatge amb la vista posada a tal o qual mercat turístic, no es tracta de posar els tòpics al dia, sinó substituir els vells tòpics per un coneixement precís i rigorós. Aprofitem, per tant, l'escenari que ens ofereix ser la Regió Europea de l'any per difondre una nova imatge de les Illes Balears.

La designació de les Illes Balears com a Regió Europea de l'any, de l'any 2003, juntament amb la República de Carèlia, fou acordada el 7 de juny del 2002 per un jurat d'experts en el fet regional i en la construcció d'Europa. Qui formaven el jurat d'experts? Albert Bore, actual president del Comitè de les Regions de la Unió Europea; Leone Rizzo, administrador de la Comissió de Política Regional, Transport i Turisme del Parlament d'Europa; Risto Koivisto, president de la Cambra de les Regions del Congrés dels Poders Locals i Regionals del Consell d'Europa, i finalment, Xavier Tudela, president de l'organització *The European Region of the Year*.

La Regió Europea de l'any -traduec en català i així riuran menys- és una iniciativa nascuda d'una organització privada, ara bé, una iniciativa que ha rebut el suport explícit dels màxims responsables de la Comissió Europea, com Romano Prodi, com Jos Chabert, anterior president del Comitè de les Regions, i a més del Govern espanyol, a través del Gabinet del president José María Aznar, aquí hi ha la carta de reconeixement per par del Sr. Aznar. Recordem, a més, que en els actes de clausura de la capital cultural de Salamanca 2002 es farà la presentació oficial de la regionalitat europea que ara ens ocupa; aquests actes de clausura que se celebraran enguany comptaran amb la presència institucional de membres de l'Ajuntament de Salamanca, de la *Junta de Comunidades de Castilla y León* i membres del Govern de les Illes Balears.

Una vegada que el jurat ha designat la regió europea de l'any per al 2003, ho han estat les Illes Balears i la República de

Carèlia. L'organització de *The European Region of the Year*, de la qual n'és president Xavier Tudela, no té altra funció que la d'actuar de vehiculador entre els organismes públics i les empreses privades que patrocinen els actes per dur endavant la bona resolució del projecte. L'organització, presidida pel Sr. Tudela, a la seva labor de relacions públiques, intermediació i gestió no rep cap partida de les institucions públiques, amb l'excepció que li faré després; no rep, per tant, cap partida del Govern de les Illes Balears. Tots els fons públics que es destinaran a la regió europea de l'any seran gestionats per un consorci i es destinaran a activitats i projectes de promoció i projecció de les Illes Balears, així com a la participació a l'Europa de les Regions. Tot això s'ha fet i es farà de manera consensuada entre tots els membres que hi participen i, a més a més, amb coneixement de les organitzacions adherides i amb informació constant destinada als ciutadans i ciutadanes en general. Les entitats privades, d'altra banda, finançaran, a través del seu patrocini i de la coproducció, tots els esdeveniments de tipus privat que es duren a terme en el marc de les Illes Balears, Regió Europea de l'any 2003.

El Govern ha entès que la designació ja esmentada és una bona oportunitat de projectar les Illes Balears com a país amb personalitat pròpia, que juga un paper actiu en el procés de construir l'Europa del futur. L'èxit de les Illes Balears, no del seu govern, de les Illes Balears, com a Regió Europea de l'any 2003, vendrà determinat per l'encert dels projectes i actuacions que es duguin a terme; donar-hi a conèixer la nostra personalitat històrica, cultural i lingüística; exposar-hi com la insularitat condiciona la nostra vida de cada dia i com intentam superar-la amb l'aplicació real i efectiva d'un règim especial que tenim; mostrar com és possible, però no gens fàcil, dur endavant el procés de passar d'un creixement desordenat i agressiu a una economia sostenible, fonamentada en el respecte al medi ambient i al patrimoni cultural; fer evident que la immigració és un element fonamental per mantenir la nostra dinàmica econòmica i com podem elaborar propostes viables per integrar-la positivament. Explicar com avançam dia a dia cap a una societat més justa i cohesionada on les diferències es redueixen mitjançant l'aplicació de polítiques socials actives; plantejar com l'Europa d'avui i de demà ha de ser alhora política econòmica, social i cultural; el marc de ser Regió Europea de l'any dóna a les Illes Balears una oportunitat única de projectar-se amb tota la seva dimensió sobre l'àmbit d'una Europa, que és tot a la vegada l'Europa dels estats, l'Europa de les regions i l'Europa dels ciutadans.

Si tan positiu és que les Illes Balears hagin estat designades Regió Europea, per què n'hi ha que s'hi oposen amb tanta fúria? La resposta és ben senzilla, la designació de Regió Europea de l'any 2003 és un èxit i ho serà i, precisament, perquè és un èxit el simple fet de la designació això desperta l'oposició radical dels qui voldrien que les Illes Balears es convertissin en un escenari on tot anàs malament, un escenari de fracàs que els fes aparèixer com a salvadors i guanyar així les eleccions del 2003. Si la designació avui i els actes programats demà resulta que són un èxit, aleshores es diu que l'èxit és un fracàs, es diu que la designació és un engany. La demagògia, quan disposa de tribunes de gran ressò social per aconseguir una incidència notable, fins i tot sobre les institucions, és perfectament

comprensible que tal o qual institució, davant les demagògies i desinformacions que han patit la designació de les Illes Balears, com a Regió Europea de l'any, hagin ajornat la seva adhesió a l'espera d'una intervenció clarificadora del Govern.

Aquesta és la finalitat de la meua intervenció: fer evident davant el Parlament, institució que representa el poble de les Illes Balears, que tant la simple designació de Regió Europea de l'any com els actes i programes que s'hi duren a terme són un fet positiu, sense cap element dubtós ni fraudulent. La iniciativa de presentar la candidatura de les Illes Balears per ser designada Regió Europea de l'any no va ser una decisió unilateral del Govern, tot el contrari, el Govern cercà i trobà un ampli suport social que l'avalàs; qui varen ser els qui donaren suport? Relacionar-los potser seria massa llarg, són exactament quaranta. I amb una adhesió de quaranta adhesions podem dir que la candidatura de les Illes Balears va ser designada Regió Europea de l'any. És una iniciativa formalment presentada pel Govern, però impulsada per un ample conjunt d'institucions, entitats, organismes, empreses i mitjans de comunicació. Aquí tenc la relació: Ajuntament d'Inca, per exemple, i la documentació que l'acredita. Prenguin nota de la carta d'adhesió que tenc a la mà d'un mitjà de comunicació, el diari *El Mundo*, *El Dia de Balears*, expressa la seva adhesió a la candidatura de les Illes Balears com a *The European Region of the Year*; la firma el dia 4 d'abril del 2002 el Sr. Josep Maria i Beltran. Perquè vegin l'espectre, si han adherit també els tres consells insulars, ajuntaments de totes les Illes, la Universitat de les Illes Balears, Ibèria, Telefònica, els donaria la relació completa, però no ho puc fer per manca de temps.

La documentació que aportarem al jurat és també molt extensa, és aquest paquet que tenc aquí que els puc mostrar en qualsevol moment. No suscitam la designació de les Illes Balears com a Regió Europea de l'any 2003 i punt, no, la sol·licitud anava acompanyada d'una informació detallada sobre la situació actual de les Illes Balears, de les actuacions que es duren a terme en el marc de la Regió Europea de l'any, de la implicació d'altres regions d'Europa en el projecte amb actuacions sobre medi ambient, turisme, educació...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vagi acabant, per favor.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

... comerç, etcètera. Per tant, és una presentació amb un ample suport: projectes d'actuació ben documentats permeten que les Illes Balears fossin designades Regió Europea de l'any 2003 per un jurat d'experts. S'ha afirmat alegrement: l'acord del jurat era irregular. Per què? Perquè hauria utilitzat el correu electrònic en comptes de reunir-se a la manera tradicional. No volem correu electrònic? Però, a quin món, en aquest sentit, viuen? El Govern acceptà la designació de les Illes Balears com a Regió Europea...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vagi acabant, per favor, que va excedit de temps.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Per tant, aquesta és una mica l'explicació que, en nom del Govern de les Illes Balears, voldria expressar. Però per concloure, no deixar sense resposta les qüestions que m'ha plantejat vostè, li esmentaré la qüestió al tema de la finançació. Ha fet una pregunta clara: què ha costat al Govern de les Illes Balears? Li va respondre el conseller de Presidència correctament: zero pessetes. Una altra qüestió és: què és el que suposa quant al manteniment dels actes a través del consorci? Hi haurà una finançació per a l'organització que hi ha hagut, però això era abans de la presentació que hi havia. Per tant, vull dir, davant el dubte que vostè volia plantejar o que el propi Govern havia donat una informació incorrecta, li he de dir, li he de reiterar aquesta pregunta, aquesta resposta: zero pessetes; si bé és cert que el Govern pagarà unes quantitats a aquesta organització.

(Rialles i remor de veus)

Per tant, quant a quina és la previsió econòmica del consorci? Serà les reunions que realitzarà el propi consorci que marcaran quin és el pressupost que es destinarà a tot el període de l'any de Balears Regió Europea de l'any 2003, i per tant, després se li podrà contestar d'una forma concreta i clara a aquesta pregunta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller per la seva intervenció. Grups que vulguin intervenir per fixar posició? El Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. El motivo de la interpelación que ha presentado el Grupo Parlamentario Popular dice, y leo textualmente, con relación a un posible fraude en la meditada o en la nombrada designación, fraude en la designación. Aquí no hemos nada sobre esto, la interpelación, el título que se le pone a la interpelación y el contenido debe de indicar más o menos de qué va a ir esa interpelación, y se habla de fraude. Fraude, pues existiera fraude, ciertamente, si de forma subjetiva el Gobierno hubiera logrado la nominación, bien sea pues mediante el soborno a los miembros del jurado, ejerciendo presión sobre los mismos para que dieran su veredicto de una forma distinta a la que en derecho corresponde, entonces sí que se podría decir que podría haber fraude. Pero si algo realmente ha caracterizado el nombramiento, en eso estamos todos de acuerdo, puede que no haya sido especialmente la dificultad en conseguirlo, puesto que, pese a que hubo muchas regiones interesadas, unas

veintisiete, solamente presentaron la documentación en tiempo y forma apenas una media docena, y de las cuales algunas creo que la traspasaron la documentación esta para el año siguiente.

El próximo año, sin duda, será más difícil la obtención de este nombramiento, puesto que ya hay bastantes regiones que han presentado su candidatura. Así pues, fraude en la designación no tiene ningún sentido, y así se ha demostrado, porque las palabras de la persona que ha intervenido en nombre del Grupo Parlamentario Popular han estado vacías de cualquier alegación al respecto. Si lo que se quiere decir es que el nombramiento no tiene relevancia por sí mismo, podríamos estar en parte de acuerdo en tanto en cuanto es la primera vez que se lleva a cabo este tipo, este modo de organizar y defender la construcción europea a través de las regiones. La solera y el prestigio se consigue a lo largo de varios años, gracias al buen desarrollo que pueda tener este nombramiento, arropado por la categoría de los participantes.

Si la crítica estaba en que el Gobierno organizará actos en su propio beneficio y cada vez estarán orientados a incrementar el conocimiento y reconocimiento del hecho regional europeo a realizar nuevas aportaciones a la construcción regional y a la integración europeas, y proyectar en el conjunto europeo internacional la imagen de esta comunidad autónoma, no veo el fraude ni en los fines ni en los medios. Si se trata de que es un título a cambio de dinero, y se nos ha dicho por el Grupo Parlamentario Popular que el promotor de este nombramiento había intentado mediante dinero venderlo en Cali, un título parecido, otras poblaciones de Colombia, en Méjico, en Ecuador, en Toronto y que nadie lo ha aceptado, que nadie ha caído en esa trampa; bueno, nadie, si eso lo consideran una trampa, pues, y utilizando su terminología, nadie, nadie, no, sí que cayó alguien, el grupo parlamentario, bueno, el grupo parlamentario no, el Partido Popular. Los únicos que han aceptado una designación del Sr. Tudela, a cambio de dinero ha sido el Partido Popular en Ciutadella, 72.000 euros, los únicos. Ni en Cali, ni en Méjico, ni en Ecuador, ni en Toronto, ¿para qué ir tan lejos a buscar tontos? Los han encontrado aquí, a cambio de dinero. Al Gobierno no le ha costado ni un duro, al Partido Popular en Ciutadella 72.000 euros tenían, en principio, comprometidos, aunque el buen sentido se impuso al final.

Así, pues, que si la crítica o lo que le molesta al Partido Popular, en este caso, es que parezca que el Gobierno ha conseguido un logro de mayor importancia de la que en realidad tiene, díganlo con claridad y entremos a hablar de ello, de la importancia que tiene, que puede tener, si los fines son buenos, si los fines son malos, etcétera. Supongo que en la moción ya se hará alguna iniciativa al respecto y allí lo podremos discutir con más concreción. Pero, por lo que se ha dicho hasta el momento, pues me parece que la interpelación carecía de fundamento, por lo menos en la primera intervención nada se ha dicho, no sé si después de cuando no tengamos ya trámite de réplica se podrá decir algo más, algo nuevo o algo novedoso, pero de momento no se ha dicho nada respecto al fraude. Esperaremos pues a la moción, supongo que allí se debatirá el tema con más contenido.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez, per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. L'autor de la interpel·lació, el Sr. Flaquer, té cinc minuts per replicar.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La primera vegada en la meua història aquí en el Parlament que veig un conseller de Funció Pública respondre a qüestions d'Europa. Hi ha un vicepresident del Govern que du els assumptes d'Europa, hi ha un conseller d'Economia i Hisenda que du els temes d'Europa i ha sortit el conseller de Funció Pública. No tenc res a dir a discutir amb vostè, Sr. Costa, jo crec que el Sr. Antich no li podrà pagar mai el paper que li ha fet fer avui aquí, de ver, li dic amb tota la sinceritat.

Sr. Sampol, Sr. Grosske, Esquerra Unida, el PSM, no tenen res a dir, estan empegueïts. El Sr. Diéguez no ha volgut, amb el que li agrada pujar aquí al Sr. Diéguez i ficar-se amb nosaltres, i ha xerrat des d'allà empegueït de la farsa i del muntatge on ens han dut, Sr. Costa.

Encara me parla d'èxit, però quin èxit? O sigui se'n presenten tres i donen el premi a dues, i l'altra és que no la coneix ningú, és que no la coneix ningú. I a més, un jurat, jo li puc confirmar perquè ho tenc tot, li puc mostrar després, el Sr. Albert Bore confirma que no va participar en aquest jurat, confirma que no va emetre cap vot. El Sr. Tudela és qui ho organitza tot; me vol explicar quina credibilitat té aquest jurat? Insistesc, i amb tres candidatures.

Me parla de si el Sr. Aznar els va tornar una carta donant suport, miri, al Sr. Aznar vostès li varen enviar una carta i el Sr. Aznar, molt educada i cortesament li va contestar i li va dir felicitacions, però què és que vol que el Sr. Aznar vetlli per la seva incompetència o què? És això el que vostè vol? És que és ridícul. El Sr. Aznar, d'una manera educada els contesta i els felicita; però és que segurament, si s'hi hagués ficat i hagués començat a mirar els hagués dit que vostès estan bojós i després vostè hagués dit que els trepitgen la seva autonomia i les seves competències. És això el que vostès volen, no?

Inca, no sé per què me treu Inca? És que el problema és que vostès han enganyat la gent. I el batle d'Inca i l'Ajuntament d'Inca confia en el Govern d'aquestes Illes, perquè és el Govern de tots i vol coses positives per a aquestes Illes, i Inca dona suport, però el batle d'Inca i l'Ajuntament d'Inca quan se n'adonen de la farsa i del muntatge en surten tot d'una, els que no surten són vostès, els que no han sortit són vostès i hem de saber per què. Hem de saber per què i jo crec que li puc començar a explicar perquè.

Perquè aquest és el conveni que vostè no vol llegir ni vol mostrar, el conveni que han firmat el Sr. Antic, el seu president, amb el Sr. Tudela; i que a mi sí que m'ha arribat perquè el varen enviar al Ministeri d'Administracions Públiques i n'he pogut aconseguir una còpia. I crec que podem estar ja en condicions de veure quin és l'engany, quin és el frau i quin és el negoci, i

jo li explicaré: El Govern de les Illes Balears -això ja no és el consorci, on en el consorci naturalment també hi haurà aportacions del Govern, perquè vostès fins ara, bé, sí, ja han gastat 3 milions i mig en publicitat, d'aquella pàgina de diari; no, faci així, 3 milions i mig en publicitat ja han gastat; després veurem què aporten vostès al consorci i què fan aportar al Consell Insular de Mallorca i al Consell Insular d'Eivissa, el de Menorca, de moment se n'ha sortit. Però miri, a part d'aquest consorci, aquest conveni firmat pel seu president i pel Sr. Tudela, diu que es crearà un ens, un *ente*, per desenvolupar de manera pràctica *The European Region of the Year* Illes Balears. L'ens, *el ente*, assenyalat en el pacte quart, transferirà mensualment a l'organització, al Sr. Tudela, el 5% de la totalitat del valor dels recursos privats, patrocini, donacions, etcètera, i es transferirà el 10% quan els patrocinis, quan aquestes donacions s'hagin captat directament per l'organització.

Miri, Sr. Costa, jo li explicaré què significa això. Això significa que vostès posen el nom, vostès posen el prestigi de tots els ciutadans i d'aquestes Illes; les empreses, els consells posen els doblers i el Sr. Tudela se'n du el 5 o el 10%. I això, Sr. Costa, és un escàndol, és un escàndol majúscul, perquè vostès han organitzat un premi perquè aquest senyor se'n lucri i se'n beneficiï. I vostès, si tenguessin dos dits de vergonya, haurien de sortir ja d'aquesta farsa i d'aquest muntatge, deixar d'enganyar les empreses i deixar de muntar negocis particulars per a persones com el Sr. Tudela. Perquè això és molt greu, Sr. Costa, vostès han muntat tot un capítol, tota una pel·lícula i tota una història amb un únic objectiu: que el Sr. Tudela se'n dugui el 5 o el 10% dels patrocinis i de les donacions que puguin fer totes aquestes empreses de les quals vostè es vanagloriava que els havien donat el suport. Perquè el suport els ho han donat perquè vostès són el Govern i se'n fien, cada vegada menys m'imagín, cada vegada menys. Estan, Sr. Costa, obligats a rectificar, estan obligats a impedir que un ciutadà particular s'aprofiti i se lucri a costa del nom i del prestigi de les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer, per la seva intervenció. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula per tancar.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, no ha d'estranyar tant que un conseller del Govern de les Illes Balears, sigui de Funció Pública o d'Interior o fins i tot hagués pogut la consellera ...

(Rialles i enrenou)

... perquè jo li he de dir, amb tota claredat, quina és la posició clara del Govern de les Illes Balears, que no s'empegueix ni molt menys amb aquesta qüestió. I anem a analitzar les dues qüestions que vostè ha posat damunt la taula. Per què preocupa tant un reconeixement que es faci a una regió

europea de les Illes Balears, per què preocupa tant? I tot el dubte ve per al 2003, i aquesta no és el nom, és la dada. I aquí tenim un problema que jo crec que és seriós, és un problema que té aquesta comunitat amb l'oposició que té aquest Parlament; perquè és difícil poder emprendre reptes de futur que beneficien no al Govern de les Illes Balears, sinó al conjunt de ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears i que només han trobat com a estratègia desprestigiar aquest reconeixement, aquesta és la seva estratègia, que no pugui anar endavant aquest tipus de reconeixement de les regions a nivell europeu perquè a vostès els preocupa una dada, el 2003.

I li diré una cosa amb tota claredat: les Illes Balears no són patrimoni d'aquest Govern ni de cap institució, són patrimoni de totes les institucions. Per tant, ...

(Remor de veus)

Per tant, li diré que quan es va plantejar amb un conjunt d'institucions de les quals n'hi ha aquí un esment i que bàsicament són moltes institucions de les Illes Balears, de totes les Illes, diferents mitjans de comunicació, m'atreuria a dir tots o gran part dels mitjans de comunicació, allà on hi ha entitats financeres, empreses de transport, etc., tothom va apostar per jugar a aquesta marca que suposa ser la regió europea de l'any per donar a conèixer el que són les Illes Balears per vendre i per treballar amb una definició clara perquè es coneguin les Illes Balears, com són en realitat, la seva pròpia diversitat i que no només busquem el que és l'aspecte de la visita.

Per tant, jo voldria convidar el Partit Popular que entengui aquesta qüestió i que quan hi ha un projecte que pot servir perquè les Illes Balears es puguin veure i tenir un ressò a nivell europeu, no mirin d'anar a segar aquest projecte per a fins que no van més enllà de motius electorals, de motius estratègics de partits, oblidant el que són els interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, fins i tot obviant els interessos d'empreses turístiques de les Illes Balears, que també els interessa, per tant obviant el que és l'interès general que posen per damunt d'aquest interès general el que és la seva estratègia política de partit polític.

Aquesta és la qüestió que debatem aquí, no debatem altra cosa. I ara entraré a la darrera part que vostè ha posat damunt la taula. O és que el sistema de finançament d'aquest tipus d'organitzacions és nou?, jo ja li havia esmentat, i vostè deia que no m'entenia i després ha sortit amb un document, jo ja li havia avançat, no ha estat vostè qui ha exposat el que era aquest document, hi ha un tipus de finançament a partir que les Illes Balears tenen aquest reconeixement a una organització per col·laborar en el que és l'aportació de determinades empreses del sector privat cap al que és el consorci.

Però això no és cap novetat, és una pràctica que es realitza, per tant jo voldria acabar la meua intervenció dient una cosa ben clara. Aquests tipus de reconeixements, n'hi ha de diferents modalitat dins l'àmbit europeu, vostès els coneixen perfectament, que també estan duts per iniciatives privades, bé siguin fundacions, bé siguin societats sense ànim de lucre, i que el que els dóna el prestigi i el reconeixement són també els

suports polítics, intel·lectuals o de gent que tenen. No aniré a treure un llistat dels reconeixements que té aquest premi, ni li tornaré a recordar la carta del Sr. Aznar, el mateix Sr. Romano Prodi, explícitament va donar suport a aquest tipus de premis, i em permetrà que li tradueixi d'una forma molt senzilla la importància d'un premi. La importància d'un premi o d'un reconeixement no és de qui els crea, sinó del valor que té en si mateix, el valor és a un moment en què les regions han de construir Europa, posar aquest valor damunt la taula, i també les personalitat que donen suport a això. Ja li he dit una personalitat, per tant, i amb aquesta petita broma acabaré, no té importància que el dia de demà vostè i jo aquí fora diguéssim que consideram que és important que hi hagi un tipus de reconeixement ics, no és desqualificable perquè el facem vostè i jo, sinó la importància, el que li dóna valor és si el Parlament de les Illes Balears, si institucions de les Illes Balears donen validesa a una proposta que hem fet vostè i jo tal vegada prenent un cafè a un intermedi del Parlament de les Illes Balears. No es desqualifica en absolut el fet que hagi estat en el cafè del Parlament de les Illes Balears o que ho hagi fet un membre ..., jo el que li vull dir d'una forma ben clara és la importància i el suport que té de prestigi i, per tant, que vostès deixin, en aquest tema, de mirar de matar un projecte interessant per a les Illes Balears, que només ho fan amb una finalitat que va en contra dels interessos generals dels ciutadans de les nostres illes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior en nom del Govern. Amb la seva intervenció queda substanciada aquesta interpell·lació.

III. Proposició no de llei RGE núm. 3014/02, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a taxes aeroportuàries.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és una proposició no de llei, la 3014, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a taxes aeroportuàries. El Sr. Joan Bosco Gomila té la paraula en nom del grup.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Igual que qualsevol ciutadà o ciutadana de les Illes Balears, des del PSM seguim amb preocupació els problemes que afecten el transport aeri i les conseqüències negatives per als nostres ciutadans. En realitat, ja fa anys que arrossegam aquestes dificultats, però els efectes de l'actual conjuntura internacional sobre les companyies aèries han agreujat encara més aquesta situació. Distints sectors de les Illes Balears han reiterat la demanda d'una intervenció de l'Estat per compensar els greuges derivats de la insularitat en matèria de transport, que es podrien dur a terme en diferents iniciatives, ja sigui ajudar el transport de mercaderies. I nosaltres creim que la principal seria la declaració de servei públic als vols entre illes i a determinades rutes amb la Península.

Mesura que ja s'aplica a d'altres territoris de l'Estat espanyol, com a les Illes Canàries. De moment, la resposta del Govern de l'Estat no ha pogut ser més decebedora. Concretament, la declaració de servei públic va ser inicialment rebutjada. En el fons, els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes només demanam que l'Estat ens tracti en igualtat de condicions que a la ciutadania del territori peninsular, cosa que fins ara no s'ha produït, tant en matèria de transport aeri, com en altres qüestions.

Concretament, pel que fa al transport aeri, l'anuari del Ministeri de Foment corresponent al bienni 98-99 mostra que les inversions de l'Estat en navegació aèria a les Illes Balears ha quedat molt per davall de la resta de comunitats autònomes, mentre que la inversió, la mitjana estatal en aquests dos anys va ser de 58.693 pessetes per aeronau, a les Illes Balears tan just vam superar les 20.000 pessetes per aeronau. Per tant, un 46% inferior a la mitjana estatal.

La correcció d'aquests desequilibris no s'hauria de produir a través de la inversió per a noves pistes d'aeroports a Balears, perquè creim que açò produiria un impacte ambiental molt important, sinó per ajudar directament els usuaris que viuen a les Illes Balears, és a dir, abaratint d'una manera real el preu dels bitllets. És evident que entenem que açò no passa per incrementar el descompte de resident, perquè veim que les companyies aèries aprofiten aquest descompte de resident per apujar els preus, i el que havia de ser un descompte de devers 2.000 pessetes, tan just arriba a 2 euros.

Però avui, tres dies després que el vicepresident del Govern de l'Estat digués aquí, a les Illes Balears, que no cal compensar la insularitat a les Illes Balears, un no sap si ha de començar demanant disculpes per no entendre com un vicepresident de govern justifica l'incompliment d'una llei aprovada a les Corts de l'Estat, d'una llei aprovada al Congrés dels Diputats, una llei que en principi havia de ser un règim econòmic i fiscal per a les Illes Balears, que quan va sortir de les Corts era un règim especial per a Balears, i el Sr. Rato aquests dies l'ha convertit en un règim, dient que a les Illes Balears estàvem molt grassos i que el que havíem de fet era règim, res d'econòmic, res de compensar la nostra insularitat.

Però aquesta proposició no de llei d'avui no va de règim especial, que ja n'hem parlat en altres ocasions, i sí de la tributació que té el transport aeri, que té el trànsit aeri a les Illes Balears. El mes de juliol d'aquest any el trànsit aeri estava gravat per infinitat de taxes, algunes a la navegació aèria, com la taxa per ruta, taxa per aproximació, d'altres eren taxes aeroportuàries, la taxa d'aterratge, la d'estacionament, la manipulació de mercaderies, la taxa de passatgers i la taxa de seguretat que es va posar amb la llei d'acompanyament dels pressuposts generals de l'Estat d'aquest exercici, és a dir aprovat el novembre o el desembre de l'any passat.

Per tant, la recaptació a les Illes Balears, tenint en compte una estimació dels passatgers transportats l'any 2001, veuríem com el Govern de l'Estat recapta 60 milions d'euros, anualment, aproximadament 10.000 milions de pessetes als aeroports de les Illes Balears.

Entenem que la baixada d'usuaris que ha patit el transport aeri després de l'11 de setembre, l'Estat ho ha de compensar, però també ha d'afavorir que els usuaris vulguin agafar el transport aeri i, sobretot, en el cas de les Illes Balears, tan important per a la nostra economia, ja que tot el turisme o la majoria dels turistes que es desplacen a les nostres illes ho fan mitjançant aquest mitjà. I l'Estat no només no abaixa les taxes que en aquests moments tenia estipulades per al transport aeri, sinó que en crea una de nova, i s'inventa la taxa de seguretat. Nosaltres enteníem que la seguretat, als aeroports també, estava garantida amb els nostres impostos, que per açò finançàvem els cossos i forces de seguretat de l'Estat, per mantenir aquesta seguretat també als aeroports i també al transport aeri. Nosaltres no entendríem que un ajuntament, per garantir la seguretat dels seus conciutadans posés una taxa per mantenir la policia local i tampoc no entenem que l'Estat posi una taxa per mantenir la seguretat als indrets aeroportuaris, perquè entenem que aquesta ha de ser garantida amb els impostos que paguen tots els ciutadans de l'estat espanyol.

Per tant, la nostra proposta és molt simple, és demanar a l'Estat que retiri la taxa de seguretat aeroportuària per una banda, i per l'altra que es plantegi bonificar les altres taxes almenys en el transport entre illes o entre illes i la Península.

Nosaltres ja deim que aquesta proposició no de llei no tindria sentit si el Govern de l'Estat aprovés la declaració de servei públic d'alguns vols entre illes i entre illes i la península, assegurant un preu raonable per aquest transport, assegurant unes freqüències i assegurant la possibilitat que un mínim de passatgers cada dia poguessin entrar i sortir de les nostres illes amb unes freqüències assegurades per part de l'Estat. L'Estat açò no ho vol, per tant les nostres iniciatives no van només cap a garantir la declaració de servei públic, sinó que també entenem que els preus que pagam a les Illes Balears per al transport aeri en comparació al que puguin pagar a la comunitat Canàries són moltes; en els darrers sis anys els preus han pujat a les Illes Balears en el transport aeri, més d'un 60%, mentre que a la comunitat canària no arriba al 10%.

Una iniciativa per afavorir el transport aeri, per afavorir l'economia de les nostres illes perquè la majoria dels visitants que rebem ho fan a través d'aquest transport, i esperam que sigui presa en consideració per aquesta cambra. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Joan Bosco Gomila en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. Grups que vulguin intervenir per fixar posició? Sr. Nadal, en nom del Grup Mixt, Unió Mallorquina, té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Els diputats d'Unió Mallorquina en aquest parlament donarem suport a la proposició no de llei que ha presentat el PSM-Entesa Nacionalista. Li donarem suport perquè trobam que els ciutadans d'aquestes illes, els ciutadans de Menorca, d'Eivissa

i Formentera i de Mallorca, patim una greu discriminació en el pagament d'aquesta taxa.

I no és que la taxa no sigui per a tots els ciutadans de l'Estat, sinó que la incidència en els ciutadans d'aquestes illes, la incidència en els ciutadans de Menorca, d'Eivissa, de Formentera i de Mallorca, suposa una discriminació especial. Nosaltres per desplaçar-nos, no només entre illes sinó també a la Península, hem d'agafar, necessàriament, un avió o un vaixell. I els impostos que damunt aquests desplaçaments es posen suposen per a nosaltres una discriminació especial.

Aquest cap de setmana jo era a un indret de la Península i per poder-te desplaçar havies de menester agafar un avió i estar subjecte a una sèrie de rutes, que determinades companyies a un moment determinat anul·lin o cancel·lin o ajornin el trajecte i, en canvi des de la Península pots, mitjançant un tren, fins i tot en alguns indrets un tren d'alta velocitat, mitjançant vehicle propi, autobús, autocar pots desplaçar-te.

30 de juliol de l'any 1998, els sona?, els sona de res?, és clar que sí, la Llei 30/1998, una llei vigent, una llei que ha estat publicada al *Boletín Oficial del Estado* i, què se'n fa d'aquesta llei? Sembla que, com ha dit el Sr. Bosco Gomila, parla d'un règim especial per a Balears, un règim que havia de ser econòmic i fiscal especial i que va quedar només en règim especial per a Balears. Ja ho crec que volen que facem règim. El que passa és que aquí ho tergiversam tot, això del règim especial ho deien perquè no engreixàssim massa, no ho deien per cap altra cosa, no és així? Què ens havíem cregut que això del règim especial era una cosa distinta a la dietètica? No, no, és una qüestió dietètica, el que passa és que aquesta qüestió dietètica té un articulat i una exposició de motius i s'ha publicada al BOE.

El que passa és que aquí no tenim sentit de l'humor, perquè no sabem entendre quan van de bromes, quan parlen del temps o coses similars, com això que la dieta mediterrània és millor que l'estepària, aquí no sabem llegir el que escriuen a Madrid. El que realment importa és que hem de mantenir a tota costa, ens volen fer mantenir a tota costa el nostre nivell d'aïllament, vivim a unes illes, a nosaltres ens agrada, però els altres volen que estiguem aïllats. No fa res, no passa res.

Si pretendre estar a l'alçada dels altres ciutadans i ciutadanes de l'Estat no és lícit ni convenient, ho ha de dir qui ho hagi de dir, i ho ha de dir fort i clar. Els del Govern de l'Estat, per cert, crec que algun d'ells aquests dies era per devers Formentor, ja ho va fer, una estona beneïta que tots podem tenir de vegades i cap de vostès, senyors i senyores diputats del Grup Popular, li ha fet saber a aquest senyor de Madrid, que va dir que no havíem de menester un règim especial, però que aquesta llei, aquest règim especial va ser aprovat pel seu propi govern, pel govern del senyor Aznar.

Si aquesta terra, aquest país nostre no estigués situat a un indret de sol, amb aigua, amb aigua salada que ens envolta per tots els costats, no demanàrem aquest sacrifici de tots els ciutadans. Avui no parlàrem de prendre mesures quasi suplicatòries de demanar que ens deixin de martiritzar, que ens

tractin igual que a la resta dels ciutadans de l'Estat. Per desgràcia, o per ventura per sort, els límits a aquesta illa de Mallorca són 80 quilòmetres, 90 i ..., i la resta de desplaçaments que haguem de fer a l'Estat espanyol, a les altres illes o a la Comunitat Europea, quasi sempre han de menester un avió.

Els que viuen a terres continentals tenen espais vitals una mica més amples i uns mitjans de transport que superen una mica més les distàncies d'aquests 80 quilòmetres. Per posar un exemple senzill, de Madrid a Sevilla, si hi haguessin d'anar, hi podrien anar a peu, estarien una sèrie de dies, hi podrien anar amb AVE, amb tren d'alta velocitat; però nosaltres encara no tenim tren d'alta velocitat, els nostres trens encara van per via estreta i l'AVE no passa ni per Costitx ni per Sineu, enmig hi ha la mar. I els nostres desplaçaments tenen un cost especial, un cost superior als altres, per això donam suport a aquesta proposta que ha presentat el PSM-Entesa Nacionalista, de suprimir aquesta taxa, aquesta taxa que ens crea aquesta discriminació, els motius de crear-la, per ventura, són motius justificats, els motius de seguretat, però o bé se suprimeix o bé es bonifica als ciutadans d'aquestes illes per l'import d'aquesta taxa.

Si haguéssim d'enviar una sobrassada des de Porreres a Montuïri, això no incrementaria massa el preu, ara provau d'enviar aquesta mateixa sobrassada a Valladolid, i veureu, més val no fer matances. Sembla que això és el que volen des del Govern de l'Estat, que perdem la nostra identitat, que només ens puguem moure pel nostre territori.

Senyores i senyors diputat, donin suport a aquesta proposició no de llei i apliquin el règim especial per a Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal per la seva intervenció, en nom del Grup Mixt, Unió Mallorquina. Sr. Salvador Cànoves, té la paraula en nom del Grup Socialista, per fixar posicions.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. El nostre grup, el Grup Parlamentari Socialista també donarà suport a la proposició no de llei presentada pel PSM-Entesa Nacionalista, atès que coincideix plenament amb les propostes que nosaltres sempre formulam i defensam respecte d'aquests temes. Però, sense renunciar, i això vull que quedi clar, a una defensa, a una reivindicació de molt més ampli espectre, de molt més ampli abast, tot això fonamentat, com sempre, en l'article 138.1 de la Constitució Espanyola i en l'article 58.5 del nostre Estatut, és a dir, el que de qualque manera reivindica el fet insular davant tots els altres territoris peninsulars.

I dins aquesta reivindicació més àmplia, d'un ampli espectre, volem no oblidar avui, a pesar que avui la proposició no de llei tracta específicament de taxes, no volem oblidar que per a nosaltres l'important, en aquests moments, és la declaració

d'obligació de servei públic, com molt bé ha esmentat vostè, una petició que en aquests moments ha estat documentada, documentada, que es deia per segons quins grups parlamentaris que feia falta aquesta documentació, jo vull recordar que en el cas de Canàries, com ja han recordat membres del Govern, no va fer falta que la comunitat autònoma de Canàries documentàs la necessitat que una sèrie de serveis aeris fossin declarats d'obligació pública. Va ser el mateix Govern central qui va encarregar i va pagar l'estudi. Aquí, una altra discriminació més, ha hagut de ser el Govern de la comunitat autònoma qui ha pagat aquest estudi.

Un estudi que entrarà aquests dies dins el Ministeri de Foment, i també es plantejarà una iniciativa al Congrés dels Diputats, a través de la llei d'acompanyament a la llei de pressuposts de l'Estat, perquè així es pugui debatre i, en el seu cas, aprovar aquesta declaració d'obligació de servei públic per a una sèrie de vols entre illes i entre illes i la Península.

Es tracta, com vostè molt bé ha recordat, de garantir les freqüències, els horaris, la capacitat, la qualitat i els preus dels bitllets. Es tracta d'aconseguir un desplaçament àgil, integral, dimensional i accessible, sobretot per als ciutadans i ciutadanes de les nostres illes. Dins aquesta declaració d'obligació de servei públic, l'important, hi ha molts d'aspectes, l'important per a nosaltres són les freqüències, la capacitat, és a dir de qualche manera garantir que tots els ciutadans i ciutadanes que tenen necessitat de desplaçar-se entre illes no quedin a terra, i sobretot els preus, els preus. En aquest moment, es paga al voltant d'1,35 euros per quilòmetre i en aquest estudi es preveu que aquest preu es redueixi a 0,85 euros per quilòmetre quadrat, això suposaria, com ja s'ha dit també, passar de 90 euros a devers 58 euros Palma-Menorca-Palma, i a devers 61 euros Palma-Eivissa-Palma.

Tampoc no renunciem, i vull que quedi clar, a la gestió mixta dels aeroports, per què?, perquè entenem que crear les bases d'un model autònom de les infraestructures aeroportuàries d'acord amb els govern de les comunitats autònomes amb participació dels tres nivells, és important perquè com passa a la gestió de l'autoritat portuària, la gestió portuària dóna un marge si hi ha una optimització dels serveis, dóna un marge també per reconduir les taxes, no les de navegació aèria, però sí les aeroportuàries.

Tampoc no renunciem al criteri de continuïtat territorial, i recordam el cas de Còrsega, encara que ara la República Francesa ha retirat aquest criteri de continuïtat territorial que havia gaudit Còrsega, però nosaltres entenem i també hi ha autoritats dins la Unió Europea que defensen aquest criteri de continuïtat territorial per a les illes europees, i nosaltres també hi creim, és important, perquè amb aquest criteri, preus com el del bitllet aeri de Palma a Barcelona, en aquest moment costa devers 137 euros, i la mateixa distància, Tarragona-Saragossa, per exemple, només en costa 23,5, hi ha una diferència entre el fet de ser illencs i el fet de ser peninsulars. Per tant és una discriminació més. Nosaltres també creim en aquest criteri.

I tampoc no renunciem a l'aplicació del REB, i més ara, a uns moments en què un ministre de cap de setmana, nosaltres

estàvem acostumats a un altre ministre de cap de setmana que ara està *missing*, ara ens en vénen d'altres, no sé si és perquè el que pensen tots només s'atreveixen a dir-ho alguns, a mi m'agradaria, crec que ja ha sortit el portaveu *in pectore* del Grup Popular a matisar, no ha rectificat, però almenys ha matisat, jo crec que els han agafat a contrapeu aquestes declaracions del Sr. Rato, i crec que valdria més que no venguessin, perquè no sols ens fan crear una crispació als altres, sinó que també agafa a contrapeu i preocupa el Grup Popular.

Per cert, parlant del portaveu *in pectore*, he sabut que és la darrera sessió a què assistirà, em sap greu que no hi sigui el Sr. González i Ortea, i des del Grup Parlamentari Socialista li volem desitjar molts d'encerts al nou càrrec que li ha correspost, no tindrà el nostre suport polític, però pot comptar amb la nostra estima personal a un moment com aquest. Vull que en quedi constància en acta.

(Alguns aplaudiments)

Com diuen en castellà, *lo cortés no quita lo valiente*.

Com deia, nosaltres no deixam de reivindicar en aquest moment que el 33% de descomptes actuals, que han quedat obsolets, i això també ho hem debatut en diferents ocasions, passin el 50%, ja hem parlat que a les Illes Balears els preus han pujat fins a un 65% a segons quins sols, quan a Canàries que es va aplicar i tenen el reconeixement d'obligació de servei públic, tan sols han pujat el preu dels bitllets un 8%. Per tant, és important també reivindicat que en aplicació del REB, s'augmenti el descompte per a residents fins a un 50%.

I entrant en el tema de les taxes, que és el tema de la seva proposició no de llei, també entenem que encara que les taxes de seguretat en temes aeris, és a dir està reconeguda per part de la llei d'acompanyament una reducció de la quantia, una bonificació del 50% als trajectes interinsulars, entenem que el concepte de seguretat és un dret fonamental reconegut a l'article 17 de la Constitució i també és un deure de tots els poders públic de prestar-lo i, per tant, aquest concepte de qui vulgui seguretat que se la pagui, és més un concepte de dretes que no un concepte progressista. I nosaltres entenem, ara, com amb un govern de dretes al Govern central, a les Illes tinguem un 20% de places sense cobrir en els cossos i forces de seguretat de l'Estat, i que les companyies de seguretat privada hagin tengut un augment espectacular, no sols a les Illes, sinó a tot el territori espanyol. Els conceptes són diferents, és un concepte i una opció de dretes o una opció progressista. Nosaltres entenem que la seguretat l'han de pagar els poders públics. Per tant estam d'acord amb la supressió de la taxa de seguretat.

I quant a les altres taxes recordar-los que AENA, com vostè també ha recordat i el Sr. Nadal, el portaveu d'Unió Mallorquina, ha recordat també, és a dir, les taxes en aquests moments, diferents de les taxes de seguretat, estan donant uns ingressos suculents a AENA, uns increments absolutament injustificats, que se xifren en 18.000 milions de pessetes de beneficis a l'any 98; 23.000 milions de pessetes l'any 99 i 27.000 milions de pessetes de benefici a l'any 2000, això segons fonts

pròpies de la mateixa AENA. Aquests aeroports i entre ells el de les Illes Balears que, per cert, és una de les principals fonts, de cada 4 pessetes que ingressa AENA 1 prové dels aeroports de les Illes Balears; per tant, amb aquesta situació de crisi, amb una situació de crisi dins el sector aeronàutic, és a dir, per una part AENA no sols no ha congelat les taxes sinó que les ha incrementat. Les companyies aèries, amb l'excusa que els pugen les taxes, no sols ha congelat les tarifes sinó que les ha pujat. El Sr. Cascos ho deia, és a dir, no pretendran, és a dir, deixen de pujar taxes perquè vostès és a dir no pugin tarifes, és a dir, un per l'altre els únics que hem estat solidaris amb la crisi del sector aeronàutic després dels atemptats de l'11 de setembre hem estat els usuaris. I en especial incidència els usuaris de les Illes Balears, que tenim un sobrecost, com dic, és a dir que hem vist com segons quins trajectes han pujat, han augmentat fins a un 65%.

És a dir, aquí, quan hi ha una crisi, ni el Govern central, que en aquests moments prioritza el transport ferroviari, el transport per carretera, però que dona poques ajudes al sector aeronàutic, no a un moment de crisi com la que patim a Europa i en el món, es a dir, crec que la incidència del Govern central és petita; que AENA, és a dir, hauria de congelar o reduir, per ser solidària amb aquesta crisi, però al final els únics solidaris, com sempre, som els usuaris; i en aquest cas els usuaris, els illencs. Per tant, entenem que s'haurien de canviar aquestes polítiques per part del Govern central i per part d'AENA.

I quant que Europa també ha d'incidir en aquest tema, que és el darrer punt de la seva proposició no de llei, jo no tenc temps de llegir-li, però sí que els recoman la lectura del dictamen del Comitè Econòmic i Social de 25 d'abril, que està publicat en Diari Oficial de les Comunitats Europees, que és un dictamen que és bo del tot, és un dictamen que és importantíssim de cara a reforçar el paper de les Illes de la importància del criteri de continuïtat territorial, del criteri d'obligació de servei públic; és una recomanació que es fa perquè es canviïn tota una sèrie de legislacions europees, tot derivat de la cimera de Niça, que va ser una cimera importantíssima en tant que es reconeix, a partir d'aquí, la importància de les Illes i que no quedin despenjades del progrés, cosa que si no es fan uns canvis legislatius importants, de normativa, dins la Unió Europea podem quedar endarrerits, com en aquest cas, en temes de transport, en temes d'assumir uns costos superiors als que en aquests moments assumeixen els habitants del continent.

Per tant, en base a tots aquests raonaments que li he dit, li donam suport i crec que aquest és un tema que avui el seguim debatent, però crec que l'hauré de seguir debatent amb més insistència perquè, desgraciadament, des del Grup Parlamentari Socialista no esperam un canvi en el Govern central actual. Esperem que almanco es produeixi un canvi de govern a l'any 2004, que sí permetrà un canvi substancial en aquestes polítiques.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cànoves, en nom del Grup Socialista, per la seva intervenció. Sr. Ferran Piña, en nom del Grup Popular, té la paraula.

EL SR. PIÑA I SÁIZ:

Con la venia del Sr. Presidente, honorables. Abans d'entrar a una mínima anàlisi de la proposta, tal com ha estat presentada i entrada als serveis de la cambra, dos comentaris o tres sobre les exposicions que s'han fet des d'aquesta tribuna.

Hombre, el Pisuerga pasa por Valladolid, desde luego, y se acostumbra a decir que ya que el Pisuerga pasa por Valladolid, podemos hablar de lo que sea, pero hoy el Pisuerga ha pasado por Valladolid, por Andalucía, por Cantabria, por Galicia, por Cataluña, incluso por las Baleares, no sé si ha pasado por Canarias, y hemos hablado de casi todo menos de la propuesta. Si Navegación Aérea del 96 al 99 hizo menos inversiones que en el resto del territorio español, posiblemente porque la dotación de los equipos de Navegación Aérea en Baleares estaba en mejor situación que en otros lugares del territorio español, pero se nos ha olvidado citar que en el otro lado de las islas, en aeropuertos españoles, las inversiones fueron de 36.000 millones de pesetas.

Nosotros también exigimos cumplimiento del régimen especial de Baleares, lo exigimos, lo hemos reivindicado y hemos cumplido con nuestro papel, y nuestro portavoz ya ha declarado claramente cuál es nuestra postura sobre el tema. Pero también recuerdo que alguien, bastante significado, no hace muchos años, dijo que por residir en Baleares había que pagar un impuesto especial. No ha quedado nada claro si la contribución de los aeropuertos de las Islas son 6 millones o 60 millones, no ha quedado del todo claro.

Y en cuanto a esa vieja historia de mezclar cuestiones, les recuerdo que la incidencia de las tasas aeroportuarias en su totalidad, incluidas las que ha citado el proponente de Harling, etc., que son las que están más divididas en subsectores, de 52 pesetas por pasajero el incremento del 2002 respecto del 2001 en un avión tipo 737 de 120 pasajeros y 54 toneladas de peso máximo al despegue, del 2001 al 2002, 52 pesetas en el trayecto Palma-Maó y el incremento en el trayecto Palma-Madrid ha sido de 129 pesetas por pasajero. Si esto justifica el incremento de los precios de los billetes que ustedes han reflejado, deberíamos de hacer todos un análisis de nuestra capacidad de entender los números, no sea que pase a todo el mundo lo que le ha ocurrido, según se ha citado esta mañana en la cámara, a algún diputado de mi grupo que no sabe sumar.

Amb el seu permís, podríem entrar directament a la proposta, en lloc de parlar de tots aquests cursos varios del Pisuerga por muchos sitios. El preàmbulo té una clara intencionalitat de seguir amb aquesta pauta de conducta a què ens tenen avesat de "jo no he estat", "la culpa és de ...", como yo no he sido, alguien tiene que tener la culpa, y la culpa

normalmente reca en el hermano mayor. Porque claro, el inicio de la retracción de la demanda, el proponente, el que analiza el problema, lo pone donde quiere en función de las condiciones de contorno que traza para el análisis del problema y el método de análisis que utiliza. Pero relacionar directamente el movimiento, la evolución de las tasas aeroportuarias con la evolución de la demanda de plazas aéreas, la retracción turística, es desde luego cometer uno de los grandes errores que es el utilizar métodos simples para tratar problemas complejos, que es un error esencial que te lleva directamente al error. Y al final lo que hay es, en este planteamiento, una cierta indigencia intelectual y una considerable impudicia política.

Dades, alguna d'aquestes s'ha creat després de l'11 de setembre, com és la taxa de seguretat aeroportuària. Error, error. La taxa de seguridad aeroportuaria se creó en 1996, entró en vigor el 1 de enero de 1997 y además el texto lo redacté yo, el texto del artículo lo redacté yo, y lo negocié con el Sr. Folgado, entonces secretario de estado de presupuestos. Otra cosa es que este año, 2002, se haya incrementado por el efecto del brutal atentado del 11 de septiembre, por un conjunto de exigencias adicionales. ¿Cuáles son las exigencias adicionales? Hasta el atentado y hasta digamos seis meses después, por razones de evolución del tratamiento en el ámbito internacional, se exigía el chequeo, la comprobación de los equipajes de mano, equipajes que se transportan a bordo del avión en el compartimento de pasajeros y cuyo contenido potencialmente peligroso puede ser utilizado por un pasajero a bordo de la aeronave. Desde entonces se ha puesto en vigor la exigencia de que todo el equipaje, incluido el de bodegas, debe ser comprobado a efectos de seguridad. ¿Saben ustedes lo que cuesta esto? Prefiero no comentarlo. Pero el problema es que existe el riesgo cierto que aquellos aeropuertos que no cumplan con esa exigencia, no podrán generar vuelos con destino a otros aeropuertos donde sí se cumplen esas exigencias.

Què vol dir això? Que tal vegada podem intentar rebaixar la taxa, però ens podem trobar que vols que surtin de Mallorca, que surtin d'Eivissa o que surtin de Menorca, és a dir, vols amb origen a les Balears, no podran tornar els turistes que convé que continuïn venint.

Els ingressos no són per a l'Estat, els ingressos són per a AENA, Aeropuertos Nacionales y Navegación Aérea, que se financia con estas y otras tasas y no recibe ni una peseta de los presupuestos del Estado. Por otra parte, renuncio, supongo que por aquello de que no sabemos sumar y tampoco sabemos leer muy bien, a analizar el contenido de que la seguretat és una obligació bàsica de l'Estat, inclosa la de traslladar-se en transport aeri, no la seguretat del transport aeri. No ho acab d'entendre.

Entrando en la parte dispositiva, deseo comentarles que la supresión de la tasa de seguridad aeroportuaria, como todo aquello que implica una modificación presupuestaria, y ayer tuvimos un ejemplo bastante claro en el desarrollo del pleno del Consell Insular de Mallorca, implica una propuesta de restitución del equilibrio financiero, del equilibrio

presupuestario. Todo aquello que implique una disminución de los ingresos o un incremento de los gastos debe ser acompañado con una propuesta que restablezca el equilibrio presupuestario, incluso estuvimos a punto de ser reñidos, y sin embargo no se ha citado absolutamente para nada algo que sea consecuente y coherente con lo que ayer se pretendía en otra institución no muy lejana. Significa esto que, vista la incidencia de esa tasa, vistos los costes y el riesgo cierto que pudiera ocurrir, nosotros, desde luego, no apoyamos esta cuestión.

En cuanto al segundo punto, les recuerdo que en este momento las tasas que gravan las operaciones aéreas desde los aeropuertos de Baleares están bonificadas en un 15% para los vuelos regulares con destino a la Península y en un 70% para los vuelos interinsulares. Si ya están bonificadas en esos porcentajes, ¿qué pedimos en este párrafo?, ¿Cómo quieren ustedes que lo apoyemos?

En cuanto al tercero, dicho como se dice aquí que se refiere a los dos primeros, no podemos apoyarlo. Si lo que se pretende es instar a cualquier poder, desde la Unión Europea al Gobierno de la nación, al Gobierno de la comunidad, a que se establezcan las condiciones, se mejoren las condiciones actuales y se establezcan las condiciones para que el trato en el modo aéreo de transporte de los residentes de Baleares sea el equivalente en aquellos enlaces y en aquellas frecuencias, el equivalente e idéntico que al resto de los residentes en el continente europeo, entonces estamos absolutamente a favor. Si eso fuera una oferta que el ponente pudiera considerar, está sobre la mesa.

Muchas gracias, Sr. Presidente, y espero no haberme excedido del tiempo.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferran Piña per la seva intervenció en nom del Grup Popular.

Sr. Bosco Gomila, se sent contradict? Té un torn de contradiccions de cinc minuts.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, per agrair al portaveu d'Unió Mallorquina i al del Grup Socialista el suport que han donat a aquesta iniciativa i manifestar que, evidentment, estam totalment d'acord amb ells, i que per a nosaltres el prioritari és assegurar freqüències, assegurar capacitat i assegurar preus.

Pel que fa al Sr. Ferran Piña, dir-li que és lògic que nosaltres vulguem parlar de tot el que afecta el transport aeri, el règim especial de les Illes Balears que aquest cap de setmana passat ha renegat el Sr. Rato també parla de transport aeri, i, com he dit a la meua primer intervenció, per a nosaltres el prioritari és la declaració de servei públic, perquè així asseguram els preus i asseguram freqüències, si no, demani als diputats del seu grup, de Menorca les dificultats que han tingut des que Spanair ha llevat el vol de les 9 del matí, el Maó-Palma, per poder venir a

aquest plenari o per poder venir a aquest parlament, quan ens hem trobam amb situacions de sobreventa i d'*overbooking*.

Per tant, per a nosaltres el prioritari és la declaració de servei públic, per garantir els preus, que a les Illes Canàries en sis anys ha pujat un 10%, a les Illes Balears, en sis anys ha pujat un 80%, aquest és el problema real al qual han de fer front els ciutadans de les Illes Balears, i els ciutadans, tots, jo voldria que entenguessin el que pot costar a les Illes Balears, estaria bé fer un estudi del que pot costar a les Illes Balears la lliga de tercera divisió nacional de futbol, en comparació amb el que poden costar als grups d'Andalusia, de Catalunya, de Castella-Lleó o de Castella-La Manxa; veuríem que amb el transport que els nostres clubs, els clubs esportius de les Illes Balears han de pagar als desplaçaments per a una lliga de tercera nacional no és comparable amb el que han de pagar a la península. I açò és el que volem que l'Estat compensi i que l'única manera és amb la declaració de servei públic. L'Estat s'ha negat a aquesta declaració i nosaltres insistirem, ja sigui en la bonificació de taxes que avui presentam o ja sigui en l'eliminació d'alguna d'aquestes taxes. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Joan Bosco Gomila per la seva intervenció, i amb la seva intervenció queda substanciat el debat. I procediríem a la votació d'aquesta proposició no de llei.

Les senyores i senyors diputats..., Sr. Piña, per què me demana la paraula?

EL SR. PIÑA I SÁIZ:

Per una qüestió d'ordre, Sr. President, perquè jo he deixat damunt la taula una oferta i entenc que no se m'ha contestat. Voldria, si es pogués precisar si no s'accepta l'oferta existeix la possibilitat, si no s'accepta l'oferta, el que significaria en el primer cas, votar diferenciat el primer i el segon o el tercer...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Piña, sé com ho hauríem de fer, el que passa és que he entès que si el ponent no fa menció o no fa una referència expressa, vol dir que no atén la proposta que li ha fet. He interpretat bé?

EL SR. PIÑA SÁIZ:

Subsanada la cuestión de orden.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Si el Grup Parlamentari Popular vol una votació separada de cada un dels punts, el nostre grup no hi té inconvenient, però acceptar el que ells han proposat no.

EL SR. PRESIDENT:

Entenc que no era la proposta que feia el Grup Popular, per tant correspon passar a la votació, i les senyores i senyors diputats poden procedir a votar.

Resultat de la votació: vots favorables, 31; vots en contra, 27. En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei 3014, presentada pel Grup Parlamentari ..., queda aprovada, perdó; queda aprovada la Proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a taxes aeroportuàries.

IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 3423/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 2580/02, de salut de les Illes Balears.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia, que és el debat de l'esmena a la totalitat, de devolució al Govern, 3423, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei 2580, de salut de les Illes Balears. Per defensar l'esmena, té la paraula la Sra. Aina Castillo, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores, senyors diputats. Quan parlem de la salut dels ciutadans, i l'encàrrec constitucional que tenen els poders públics de garantir-la i de protegir-la, estam obligats, ja sigui des del Govern, ja sigui des de l'oposició, que és el paper que me toca avui, afrontar la nostra activitat política amb una actitud de tremenda responsabilitat. També a altres àrees evidentment, el que passa és que jo crec que tots convendran amb jo que cap àrea afecta de manera tan personal, tan íntima i afecta tant la sensibilitat de les persones com és la sanitat. I amb això vull dir que, al marge de posicionaments polítics, derivats de les diferents concepcions que tenim els distints partits polítics dels distints models sanitaris que han de regir els sistemes sanitaris autonòmics, hi ha qüestions sobre les quals és fonamental, fins i tot imprescindible, diria jo, arribar a un ample consens de totes les forces polítiques i socials. I en aquest sentit, jo crec que el Partit Popular de les Illes Balears ha demostrat i ha dit sempre que estariem al costat de l'equip gestor, per tal que una vegada que arribassin les competències de sanitat a la nostra comunitat, entre tots, en la mesura del possible, poguéssim oferir els millors serveis a tots els ciutadans. Una prova d'aquesta bona disposició va passar la setmana passada, quan a la Comissió de Salut no permanent d'aquest Parlament vàrem aprovar una iniciativa tots els grups parlamentaris instant el Govern que redactàs un decret de temps màxim d'espera, per tal d'evitar les llistes disparades que tenim en aquesta comunitat autònoma de llistes d'espera i evitar aquests perjudicis als ciutadans.

Dit això, hem de dir, avui que ens enfrontam al debat d'una de les lleis més importants, que pot arribar a ser de les més importants d'aquesta comunitat autònoma, hem de dir que quan ens vàrem seure a estudiar aquest projecte de llei que el Govern ha presentat al Parlament ho vàrem fer amb molt de seny, tant des del Grup Parlamentari Popular com des de la comissió de

sanitat del Partit Popular; conscients que probablement el model sanitari que hi havia en aquest projecte de llei que vostès volien per a les nostres illes segurament no seria el mateix que nosaltres consideram més adequat per a la nostra comunitat, però amb moltes ganes de contribuir a millorar en la mesura de les nostres possibilitats el marc normatiu que ha de regir totes les actuacions sanitàries a les nostres illes. Tal era la nostra actitud, la nostra bona predisposició que fins i tot vàrem deixar de banda qüestions sobre la gestió que s'havia dut endavant durant aquests onze darrers mesos, qüestions que ja havíem denunciat, com per exemple el fet que fóssim la darrera comunitat autònoma de les que varen rebre les competències dia 1 de gener que ha presentat el projecte de llei de salut en aquest Parlament, en aquest Parlament o en el Parlament autonòmic, millor dit. Totes les altres comunitats autònomes ja tenen llei de salut o llei d'ordenació sanitària i nosaltres encara la discutim, però ho vàrem deixar de banda.

També vàrem deixar de banda, el fet que des de dia 1 de gener la sensació generalitzada era que les decisions es prenen sobre la marxa, també un poc derivat de què teníem aquesta manca de llei de salut, es decidia sobre la marxa sense horitzó i sense planificació, com és triplicar els càrrecs directius, triplicar els càrrecs administratius o fent l'homologació més cara de tota la història d'Espanya, per por a una vaga que hi havia d'haver a finals d'any, sense considerar si el personal el que havia de menester, a part d'aquesta homologació, era millorar les condicions de feina. Vàrem deixar de banda, en definitiva, el fet que vostès havien promès que tot d'una que arribassin les competències eliminarien les fundacions i l'empresa pública GESMA i a hores d'ara encara estan en ple funcionament, ho vàrem deixar de banda esperant que en aquest projecte de llei hi trobàssim realment quin era el model de gestió que vostès volien per als centres sanitaris. De ver que vàrem mirar el projecte amb molt bons ulls, amb aquesta intenció, però, Sra. Consellera de Salut, li he de dir que ens vàrem dur una sorpresa, una sorpresa perquè aquest projecte de llei no tan sols no xerra de model sanitari, no diu ni una sola paraula del model sanitari que el Govern vol per a aquestes illes, sinó que, a més, no aporta absolutament res al marc normatiu de les Illes. És una llei totalment buida de contingut, una llei màrqueting, plena de coloraines per fora, molt guapa, però que realment no aporta absolutament res. Crec que això serà el colofó de la seva gestió sanitària per a les nostres illes.

Aparentment, aquest projecte de llei té un cos normatiu coherent i a més a més pareix que es tracta d'una norma nova, de progrés, com l'ha anomenada vostè qualche pic, perquè té un extens desenvolupament dels drets de l'usuari de la sanitat. Però miri, jo li diré una cosa, Sra. Consellera, si nosaltres duim aquí, si nosaltres agafam la llei del SERBASA que va aprovar el Partit Popular a l'any 92, si agafam la Llei general de sanitat i si agafam la llei que el Congrés dels Diputats va aprovar la setmana passada sobre l'autonomia del pacient i altres drets, tenim que això que actualment és vigent a la nostra comunitat autònoma, vostès ho volen derogar, xerrant de la part del SERBASA, i això és molt millor del que vostès volen aprovar amb aquest projecte de llei. Han agafat això, amb un parell de lleis autonòmiques també per copiar-les, les han posat dins una coctelera, les han barallat i han dit, bé, ha de sortir un refregit i

hem de treure una llei, perquè fariem un ridícul espantós si no traguéssim una llei de salut durant aquesta legislatura.

Doncs bé, Sra. Consellera, jo crec que el ridícul vostès l'han fet presentant aquest projecte de llei. I per presentar això, Sra. Consellera, li he de dir que nosaltres, el que li xerrava en aquests moments, teníem la Llei del SERBASA de l'any 92, una llei del SERBASA que va fer el Partit Popular, que no és perquè ho fes el Partit Popular, però era extraordinària, tan extraordinària que va ser pionera a tot l'Estat espanyol i que va ser agafada de model per altres comunitats autònomes, i tan bona fins i tot, Sra. Consellera, que vostè no ho podrà negar, perquè durant onze mesos ha gestionat la sanitat transferida amb aquesta llei, sense tenir la llei de salut que vostès duen en aquests moments. Però bé, anem per parts, perquè podem entrar dins la llei sense entrar en el detall, perquè si vostès rebutgen avui aquesta esmena, com supòs que faran, entrarem en el debat de les esmenes parcials que hem presentat, que no ens ha quedat més remei que presentar-ne un centenar.

Però si agafam la primera meitat d'aquesta llei, la que xerra dels drets dels pacients, dels drets dels usuaris, aquí sí que és ver, Sra. Consellera, que li he de reconèixer que ha fet una feinada, o el seu equip ha fet una feinada; perquè dir cinquanta vegades el mateix de cinquanta maneres diferents la veritat és que té el seu mèrit, no qualsevol ho sap fer. Però entrem en més detall, no xerraré de l'àmbit subjectiu d'aquesta llei, allà on diu que tots, absolutament tots, amb independència de la seva situació administrativa a les Illes poden tenir accés al sistema sanitari, no xerram de les situacions d'urgència, sinó que xerram de prestacions, etcètera, cosa que a mi no me pareix coherent amb el que va dir aquí el Sr. Antich en el debat de l'estat de la comunitat, sense entrar en aquesta qüestió, jo li faig una pregunta: si vostè avui puja aquí a xerrar, a defensar la seva llei, jo li demanaria què ens aporta als ciutadans de Balears aquesta llei? És a dir, quins són els drets que recull aquesta primera meitat de la llei que actualment no estiguin reconeguts als ciutadans? Jo ho he estudiat i francament, Sra. Consellera, pràcticament cap, i això que ha emprat quasi tot el paper del projecte de llei. Perquè el dret a la informació sanitària, el dret a la intimitat, el dret a l'autonomia del pacient, incloses les instruccions prèvies o voluntats anticipades, la història clínica, el dret a l'informe de l'alta mèdica, el dret dels pacients a cuidats especials, són drets que estan reconeguts a la Llei general de sanitat i que estan desenvolupats per la Llei que va aprovar el Congrés dels Diputats la setmana passada.

Després, és ver que n'hi ha d'altres que pot ser no estan reconeguts explícitament, però que sí estaven reconeguts per la pràctica o que esdevenen impossible d'exercir en aquesta comunitat, i li estic xerrant de la lliure elecció de metge, li estic xerrant del dret a una segona opinió o el dret de tenir una habitació individual; són drets bàsics per als ciutadans, s'ha d'arribar a això evidentment. Però a part que ja estaven reconeguts per la pràctica, en aquesta comunitat autònoma les llistes d'espera fan impossible que un ciutadà pugui demanar una segona opinió o que pugui, escollir lliurement el metge, bé, ho pot arribar a fer, però ja li he dit que es reconeixia a la pràctica, per tant no és gens innovador; i allò de les habitacions individuals, vostè ho demani a aquells pacients

que són quatre dins una mateixa habitació a l'Hospital de Son Dureta.

Ara sí, menció a part mereix un dret que s'ha reconegut en aquesta llei, i és el dret que té la dona a escollir el tipus de part que desitgi; és a dir, té dret que l'informin de tots els tipus de part i d'escollir el que ella vulgui. Francament, Sra. Consellera, jo crec que això és molt perillós, perquè això vol dir que si una dona vol tenir el seu fill dins una piscina ho podrà fer, si vol tenir el seu fill a ca seva ho podrà fer i si vol tenir el fill en el Puig Major, perquè li agrada la vista, també ho podrà fer. I amb aquesta llei la sanitat pública haurà d'arribar a tots aquests casos. Jo crec que això no és una prioritat i que no estam preparats per arribar a això, però vostès ho han posat no sé amb quina finalitat i cadascú quedi al seu criteri la idoneïtat o no d'aquesta previsió.

I en canvi sí s'oblida de regular altres drets que sí són fonamentals i que podrien tenir resultats a la nostra comunitat, com pot ser el temps màxim d'espera. La iniciativa que vàrem aprovar la setmana passada a la Comissió de Salut, no està prevista en aquest projecte de llei, i això que va ser el Partit Socialista que també la va presentar, però aquesta llei no xerra d'això, de l'obligació d'establir un temps màxim d'espera i que el Govern tenguí l'obligació de prendre mesures perquè el ciutadà no estigui molt de temps dins una llista d'espera quirúrgica o de consulta externa, no en xerra. Tampoc no xerra de l'obligació del Govern de fer programes de qualitat en el servei que dona als usuaris i de les mesures de control cap als centres per complir aquests programes de qualitat. Per tant, tots aquests drets que acabam de parlar aquí són extraordinaris, els han de tenir els ciutadans, però sí és ver que no feia falta una llei, un projecte de llei, perquè els ciutadans en poguessin gaudir.

Després passam a l'altra meitat de la llei, l'altra meitat de la llei parla del sistema sanitari, de les competències de les administracions, de la intervenció pública, de l'ordenació territorial i finalment de l'ib-salut, aquest òrgan que encara no està creat, encara que xerrin de l'ib-salut i que era l'antic SERBASA amb les transferències de la sanitat. I aquí és allà on ens hagués agradat veure quin era el model sanitari del pacte per a les nostres Illes, si prioritzava la gestió directa dels centres, com ha dit sempre; quins recursos de coordinació tenia previst entre els distints nivells; quin model farmacèutic volien per a la nostra comunitat; com pretenien organitzar tota la xarxa hospitalària de les nostres illes, etcètera. Però resulta que aquesta part també està buida, no diu absolutament res, fins i tot, li diré més, empitjora la Llei del SERBASA de l'any 92.

Però, per acabar, li diré una altra cosa, Sra. Consellera, i als grups parlamentaris que m'escolten, si tots aquests arguments no li basten per fonamentar l'esmena a la totalitat que ha presentat el Grup Popular, n'hi diré un darrer, que és el més greu de tots: sap vostè, Sra. Consellera, què s'ha oblidat en aquest projecte de llei? Vostè s'ha oblidat de la peça fonamental de tot el sistema sanitari, que és el professional de la sanitat; ni tan sols fa esment al professional de la sanitat, no xerra ni una sola paraula. Al final, a la disposició addicional no sé quin número, diu que en termini de sis mesos d'ençà que

s'aprovi aquesta llei, faran l'estatut del personal sanitari. Clar, des que s'aprovi aquesta llei, que segurament no serà, si s'aprova, abans de l'any que ve, sis mesos, ja ens posam dins finals de l'any que ve; però, per una altra banda, vostè té un acord de la Mesa Sectorial de Sanitat on s'ha compromès a presentar aquest estatut. Per tant, ja no tan sols no xerra dels professionals de la sanitat, sinó que, a més, empra com a paper banyat els acords que ha pres a la Mesa Sectorial de Sanitat.

En definitiva, Sra. Salom, usuari, professional i model sanitari són les tres qüestions fonamentals que havíem de trobar en aquest projecte de llei. La primera, l'usuari, hem trobat un ampli desenvolupament dels seus drets, perquè clar, estam a un període electoralista i encara que ja estiguin reconeguts fa guapo posar-los dins la llei, això, el màrqueting jo supòs que per descomptat durant aquests onze mesos l'ha après bé. Però en definitiva el que tenim és refregit, tenim un còctel de lleis que ja estan vigents, una llei que és pur màrqueting, amb moltes coloraines però buida per dins, amb greus oblits i retrocessos. Jo crec que està plenament justificada aquesta esmena a la totalitat i jo li demanaria, Sra. Consellera, al Govern, que la torni a fer i la torni a fer amb responsabilitat, amb seny, així ens tindrà al seu costat, li puc assegurar, tindrà a tot el Grup Parlamentari Popular al seu costat; ara, si no és així, només ens quedarà intentar millorar-la a través de les esmenes parcials.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Castillo. Por el Gobierno, tiene la palabra la Sra. Consellera de Sanidad.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, gràcies senyores i senyors diputats. Abans de tot voldria manifestar davant aquest Parlament i davant aquest plenari, efectivament que és convicció meua que aquest dia és un dia molt important, no només per al Parlament, sinó també per a tots els ciutadans de la nostra comunitat autònoma. És important, Sra. Castillo, perquè avui el projecte de llei que constitueix la culminació de tots els nostres esforços que s'han fet i també de totes les mesures que hem pres per poder garantir a tots els ciutadans un dels drets fonamentals que tenim les persones, i que és el dret a la defensa de la seva salut. Per això, i abans d'entrar a comentar aquest projecte de llei, vull expressar també el meu desconcert perquè aquest projecte, Sra. Castillo, no es mereix una esmena a la totalitat.

Per començar, es tracta d'un text substantiu que estableix els grans aspectes del sistema sanitari, els grans aspectes dels temes de la salut dels nostres ciutadans i crec, de ver, que en molts d'aquests aspectes, Sra. Castillo, vostès i nosaltres hi estam d'acord; i vostè ha posat l'exemple, i jo el repetiré, un exemple com a mostra. A les Corts Generals, el passat dia 31 d'octubre, dijous, vostès varen aprovar una Llei sobre

tractament vital i documentació clínica que, substancialment, no difereix massa de la norma que ha aprovat aquest govern de progrés i que vostès presenten una esmena a la totalitat; sincerament, Sra. Castillo, no estan a l'alçada de les circumstàncies. Aquest dia, dia 31 d'octubre, el PSOE, de forma unànime amb vostès, varen aprovar aquesta llei a Madrid. Això es diu coherència, Sra. Castillo.

Hi ha qüestions, i vostè n'ha feta, perquè sempre té el mateix discurs, que estan per damunt de la lluita política i hi estic d'acord, però quan vostè posa aquesta cosa damunt la taula i comença a fer aquesta expressió, seria qüestió que vostè tengués coherència, almenys política. I aquest és un moment que vostè hagués pogut explicar i demostrar a tots nosaltres que té aquesta coherència, perquè és veritat, el futur del sistema sanitari de les nostres illes mereix una actitud constructiva, no mereix l'actitud que vostè dia rera dia va presentant. Després d'un any de ser vostè portaveu, la veritat és que ja coneixem el seu tarannà.

Però, fetes aquestes observacions, Sra. Castillo, vull emmarcar aquest projecte de llei de salut. Durant molts d'anys aquest decret, que vostè també ha esmentat, de defensa de la salut, establert a la Constitució Espanyola, tal i com ha dit, en el seu article 43, que se li ha oblidat, no era efectiu per a tots els ciutadans de l'Estat espanyol, tal i com disposa aquest article. El sistema públic de salut no rebia l'atenció pressupostària imprescindible per poder complir aquest mandat constitucional. Els serveis necessaris per poder preservar la salut, per poder-la recuperar si fa al cas, i a més fer-ho sense diferències, fer-ho amb motius socials, amb motius econòmics o territorials això no era possible. I, si me permet, i encara que sigui per motius de justícia històrica i vostè l'ha anomenada, és obligat recordar aquí i avui que precisament varen ser ministres de sanitat dels governs socialistes, començant per l'inoblidable, almenys per a mi, Ernest Lluc, els que varen donar aquest impuls decisiu a la concepció progressista, solidària, de la protecció integral a la salut.

Seguint aquestes passes i dins aquest mateix esperit, l'objectiu que aquest Govern de les Illes i aquesta consellera de Salut es varen proposar des del primer moment, va ser establir un servei públic de salut que fos vertaderament universal i que fos vertaderament solidari. A l'hora de preparar i elaborar aquest projecte de llei, hem volgut recollir l'opinió de tots els col·lectius, hem escoltat tots els professionals de salut, vostè diu que no, però jo li puc demostrar que tots, un per un, en grups han estat cridats i han estat explicat com anava el nostre projecte de llei; a totes les associacions de malalts, a totes les associacions d'usuaris, a partits polítics, inclòs, com vostè molt bé sap, el PP. Tots els partits polítics, Sra. Castillo, ens han fet el suggeriment que hem inclòs dins la llei, però, i com que sabem que la defensa efectiva i també eficient d'aquesta salut precisa de molts recursos econòmics, volem també que els ciutadans i a través de la seva participació en la gestió del sistema, tinguin de forma permanent la possibilitat de controlar aquests recursos, que sempre, com vostè hauria de saber, estan subjectes a les limitacions pressupostàries que s'hi dediquen. Per aquest motiu, aquest procés d'elaboració d'aquest projecte

de llei ha estat altament participatiu i el resultat és la coincidència amb els següents principis informadors.

Miri, el principi informador d'universalitat, perquè preveu que l'atenció sanitària per a tots aquests ciutadans siguin sense cap tipus de discriminacions; de solidaritat, perquè és el conjunt de la societat el que mereix un compromís de donar la igualtat d'oportunitats a tothom. La concepció integral de la salut comprèn, Sra. Castillo, la promoció de la salut, la prevenció de les malalties, preveu l'assistència mèdica i la rehabilitació, en el cas que sigui necessari. També, com a principi informador, volem l'equitat, perquè amb l'aplicació d'aquesta equitat superarem totes les desigualtats territorials i també podrem afavorir tots els col·lectius més desprotegits. Tenint en compte que l'eficàcia, l'eficiència i la millora contínua de la gestió per poder-ne garantir la correcta administració de tots els recursos econòmics, és un principi informador molt important i que hi està recollit, Sra. Castillo. Per aquest mateix motiu, aquesta gestió descentralitzada, donant responsabilitats a tots els diferents nivells i a tots els àmbits de gestió, pensam que és molt important i aquesta llei ho recull.

Participació comunitària i participació dels professionals. Bé, vostè diu que no, però nosaltres, jo li seguec repetint que sí s'ha fet la participació comunitària, que està en aquesta llei, i la participació dels professionals. Tot això ens ha de permetre, Sra. Castillo, poder prendre totes les decisions oportunes basades en l'evidència clínica.

I finalment, el darrer punt seria la cooperació intersectorial amb especial consideració al medi ambient, com a factor que incideix sobre la salut.

Un pic enumerats aquests vuit principis informadors que manté la llei, tenim una estructura de llei que respon a uns objectius que es fixen a la seva exposició de motius. I com que és natural i vostè ho ha dit, no hem fet cap refregit, vostè ho ha dit així, no, hem recollit amb molta preocupació, amb molt de sentit científic tots els aspectes més interessants de totes les regulacions de les altres comunitats autònomes. Això sí, Sra. Castillo, les hem adaptat a la nostra realitat social, les hem adaptat a la nostra realitat geogràfica i les hem adaptat a la nostra realitat sanitària, que tenen una especial incidència en l'estructuració del model organitzatiu de la nostra comunitat autònoma, perquè vostè deu saber que tenim quatre illes i que és un territori amb caràcter discontinu.

Me pareix que el que vostè diu que hem fet com un copiat o no sé què de la informació de les altres comunitats autònomes, me pareix molt poc adequat, Sra. Castillo. I a més li diré una cosa: bé, estam ara ja discutint aquest projecte de llei, però també l'he d'informar perquè tal vegada vostè no ho sap que a la legislatura anterior la majoria de comunitats autònomes ja varen presentar aquest projecte i que, precisament és aquest govern de progrés el que l'ha durà a terme, perquè vostès no li varen dur a terme; mentre les altres comunitats autònomes feien els deures i presentaven la llei de salut, vostès no varen fer res, però nosaltres ho feim. Jo només li contest les seves interpel·lacions perquè després, ja ens coneixem el discurs, vostè no me contesta i totes aquestes coses.

La llei de salut d'aquestes illes es configura així en un text ambiciós, Sra. Castillo, i, efectivament, substituirà la Llei de salut o la Llei del Servei Balear del 92. Miri, Sra. Castillo, la llei del 92, i ho sé perquè ho hem consultat amb tots els professionals que vostè diu que no hi són, amb totes les associacions de malalts i tal, tots hi estam d'acord, miri, aquesta llei aportava alguna coseta sobre aspectes d'atenció sanitària, aportava alguna coseta sobre servei de salut i poca cosa més; mentre que la nostra llei és progressista, efectivament, ja sabem que no li agrada, ja sabem que el seu tarannà no és progressista o sigui que no sé quina interpellació és aquesta, està clar senyores i senyors que tenim una llei socialista i que ells no l'hi volen, bé, però, vostè pot dir el que tenguí ganes de dir, però jo reconec que és una llei progressista i que a vostès no els agrada.

Després, recull els drets i els deures dels ciutadans, i vostè també aquí pareix que, no sé, fa com a acudit, doncs jo li trop cap gràcia; miri, recollir el dret de la intimitat, recollir el dret de les voluntats anticipades, recollir la confidencialitat de la història clínica i també de les seves dades, el dret a la informació, inclòs el dret a la informació econòmica; miri, això ja li he repetit, però li tornaré a dir perquè de vegades vostè no ho acaba d'entendre: el seu partit ha aprovat, en línies generals, unes coses semblants al que nosaltres posam en aquesta llei, resulta del tot contradictori, i a mi me resulta difícilíssim d'entendre aquesta esmena a la totalitat, tal vegada sigui perquè vostès aquí a les Illes, per exemple, no estaran d'acord a la regulació del testament vital, perquè si no, me conti a què ve l'esmena i les rialletes quant a tots els drets que jo li acab d'enumerar i que també vostè ha enumerat, Sra. Castillo. Jo això, la veritat, crec que deu ser com altres coses, que aquí pensen una cosa i a Madrid en pensen una altra. Recollir també normes, recollir mitjans, que aquestes normes i aquests mitjans hauran de satisfer el dret a la salut.

I després regula el pla de salut com a un element estratègic principal de planificació i de coordinació sanitària. Per cert, aquest pla de salut també li he de dir que a les altres comunitats autònomes anaven pel tercer, pel quart i pel quint pla de salut, nosaltres, sí, però vostès en duïen setze i no en varen fer ni, res, varen fer quatre fulls, senyora, varen fer una cosa poc rigorosa; nosaltres hem fet un text ambiciós, nosaltres hem fet un text rigorós, nosaltres hem fet un text científic i hem fet la primera enquesta de salut, que també a les altres comunitats autònomes, incloses les seves, per exemple Galícia, el Sr. Fraga va per la mitja dotzena d'enquestes de salut, vostès ni una, no sols ni una, sinó que quan jo deia que faria l'enquesta de salut fins i tot deien que no era necessària, fins i tot està recollit a tots els diaris de sessions que en aquell moment el portaveu deia que no era necessària, que bastaven les dades epidemiològiques que teníem a la conselleria; no, hem fet una enquesta fantàstica, amb treballs científics i rigorosos.

És veritat, aquesta llei regula els òrgans de participació comunitària, què és que tampoc no hi està d'acord? Regula l'organització sanitària, regula els nivells d'atenció del servei de salut, regula l'ordenació sanitària. En definitiva, ja li he dit, una llei progressista que configura un sistema públic de salut, que

és universal, que és gratuït, que és solidari i també que és flexible.

A partir d'aquí seguiré contestant i desglossant les qüestions que ha plantejat, desglossaré els títols i també desglossaré els capítols. En primer lloc, el primer títol, situa el ciutadà com a l'objecte primordial de les actuacions que preveu aquesta llei i dedica una especial atenció a tots els drets de l'usuari dels serveis sanitaris de les Illes Balears. Miri, uns drets que van des de l'etapa anterior del naixement, o sigui, referint-se a la futura mare, i que passen per drets del nadó. El dret de manifestació anticipada de la voluntat del pacient o testament vital, i li tornaré a repetir, que ha rebut el suport del PSOE a les Corts Generals i que vostès sembla que aquí no pensen igual, vostès aquí una esmena a la totalitat i coherència encara no l'he trobada a cap banda. Per altra banda, hi ha el dret d'incloure la lliure elecció de metge, no sé perquè ho nega, de servei, de centre dins cada àrea de salut. Dret del pacient a ser informat sobre el seu diagnòstic, sobre les opcions del tractament que ha de rebre, sobre la seva malaltia. Què ha estat d'això? Miri, suport unànim al Parlament espanyol, li record, Sra. Castillo, i aquí què? Esmena a la totalitat, no en salva res.

Dret a la confidencialitat, ben exactament igual, la confidencialitat de la història clínica i totes les seves dades que fan referència a la salut i a la seva protecció, vostès esmena total. Puja vostè aquí i, a més, no sé, es fa tot un rebombori, que la veritat, Sra. Castillo, és de difícil comprensió. Drets, per una altra banda, que pot semblar evident, però que no sempre ho era, i és que els pares d'un nadó, han de tenir accés continuat al seu fill. Dret a realitzar reclamacions i suggeriments; dret a regular els drets específics dels pacients que pertanyen a col·lectius que mereixen especial protecció, abans n'hem estat parlant, precisament, per exemple, hem parlat del de salut mental. També es regulen de forma específica els drets dels malalts mentals, no sé si és que en això tampoc no hi estan d'acord.

I una vegada, un pic enumerats tots aquests drets, podem anar a analitzar el capítol quatre, d'aquest títol primer, que finalitza amb la creació de la figura del defensor de l'usuari, el qual es podrà dirigir, en demanda d'empara, qualsevol persona que reclami un interès legítim. Hem apostat per una figura que pugui conviure amb el futur síndic de greuges. Miri, es tracta d'un director general, que serà adscrit a la Conselleria de Salut i que impulsarà més fàcilment totes les millores tant en el serveis assistencials com a conseqüència de les possibles queixes que presentin els usuaris; també donarà compte al consell de salut de totes les seves actuacions.

El títol primer conclou amb la regulació dels deures. La llei recull, a l'article 24, els següents deures: un ús responsable i adequat de tots els recursos que ofereix el sistema sanitari, respecte com cal a totes les normes establertes a cada centre i també al personal que hi presta serveis, cosa que de vegades ha resultat necessari recordar a més d'un usuari.

Ara anam al títol dos. Com ja he dit, la llei de salut de les Illes Balears no es limita a la regulació del servei autonòmic de salut, repetesc, perquè això era part de qüestions seves

presentades, un poc embullades, però sí presentades, no es limita la regulació d'un servei autonòmic de salut, sinó que aquesta llei té com a eix central l'atenció a la salut dels ciutadans en tots els seus vessants. Aprofit per contestar-li que no hem optat per un llei d'ordenació sanitària, més o manco detallada, com per exemple, i ho saben molt bé, ha fet la comunitat autònoma de Madrid. Aquesta llei nostra és una llei de salut, és una llei general, és una llei orientada al ciutadà i a la defensa dels seus drets; les qüestions de detall, Sra. Castillo presti atenció, s'han de regular per decret. En aquest títol segon també es regula el sistema sanitari públic de les Illes Balears i defineix, com a conjunt de recursos, de normes, de mitjans organitzatius i d'accions orientats a satisfer el dret a la protecció de la salut formant part del sistema nacional de salut.

La seva finalitat més important és la millora general de l'estat de salut de la població, que s'ha d'aconseguir mitjançant actuacions regulades a l'article 27, de planificació i ordenació d'autoritat sanitària, de protecció, d'assistència, de formació, de recerca, d'avaluació i millora contínua de la qualitat de salut laboral i de salut mediambiental.

I seguim en el capítol tres, d'aquest mateix títol tres, es regula l'instrument estratègic principal per assolir aquesta finalitat, és el Pla de salut de les Illes Balears, que estableix les línies a desenvolupar per a les estructures corresponents i que es complementa amb altres plans, centrats en altres aspectes molt concrets de l'actuació sanitària; com són el Pla de la SIDA, el Pla de salut mental i el Pla de drogues. El Pla de salut ha de formular tots els objectius de millora de l'estat de salut de la població i també ha de definir totes les actuacions que siguin prioritàries i ha de tenir en compte els següents aspectes. En primer lloc, les dades sobre l'estat de salut de la població, de la nostra població. Aquest Govern, ja li he explicat abans, ha fet la primera i l'única enquesta de salut des de fa vint anys. La definició de les estratègies sanitàries i socials, l'avaluació dels recursos necessaris per assolir els objectius, tot això està dins les actuacions prioritàries i dins els objectius d'aquest Pla de salut.

Continuam amb el títol dos, i aquí vull destacar que la llei obliga, per primera vegada en aquesta comunitat autònoma, a l'administració sanitària a fixar objectius de recerca i objectius de formació, per primera vegada; també se li ha oblidat, no ho ha llegit això vostè a la llei. Garantir aquesta formació contínua dels professionals i del personal que presta serveis en el sector de salut i també promoure la recerca com a un instrument de millora de la salut de la població. En aquest sentit aquesta llei preveu una estreta col·laboració tant amb la UIB com amb els col·legis professionals. I ho vull dir, perquè també se n'ha fet ressò, tots participaran en el consell de salut, i ho dic perquè els que no s'han llegit l'article 41 diuen que no hi ha prou representació. Com deia, en aquest títol segon de la llei es tanca el consell de salut en el capítol quatre, i és un òrgan superior de participació comunitària i de consulta, que quedarà adscrit a la Conselleria de Salut.

El consell de salut tindrà el seu propi reglament de funcionament i estarà format per tots els representants dels ens territorials -si li sembla poc-, per organitzacions sindicals i

empresarials més representatives -tal vegada també li sembla poc-, del col·legis professionals d'àmbit solitari, i li torn repetir, per si de cas tampoc no se l'ha llegit, l'article 41; apostam per una tècnica legislativa rigorosa, Sra. Castillo, les lleis han d'establir principis generals, garantir la presència de tots els sectors implicats. Els reglaments, mai les lleis, els reglaments, Sra. Castillo, mai les lleis, i ho repetesc, han de concretar la seva composició; per exemple, miri, la composició del Consell Balear de Consum no ha estat fixada a la llei de l'any 98 que vostès varen impulsar, sinó que està fixada per un decret posterior. Li queda clar? Les seves funcions, del consell de salut, seran assessorar la Conselleria de Salut en relació amb polítiques sanitàries, emetre informes, formular propostes i també proposar recomanacions a les autoritats sanitàries. Per una altra banda, el defensor de l'usuari haurà de presentar cada any un informe de les seves actuacions al consell de salut.

Per a no allargar massa aquesta intervenció, sols esmentaré que el títol tercer de la llei estipula les competències, estipula les funcions de les diverses administracions públiques que actuen en matèria sanitària en el territori de les Illes.

En el títol quart de la llei es fa referència a la funció inspectora i a la facultat sancionadora de l'administració sanitària. Aquí s'estableixen les facultats que té el personal encarregat de les funcions d'inspecció i especifica les infraccions i especifica, també, les sancions corresponents.

I ara passaré, com ja he dit abans, a comentar el títol cinquè, on s'estructura l'eix principal de l'organització sanitària pública, és a dir, el servei de salut de les Illes Balears, que és l'instrument bàsic de gestió, és l'instrument bàsic de l'assistència sanitària pública i també és l'interlocutor en totes les relacions i de col·laboració amb entitats sanitàries privades, tinguin o no tinguin ànim de lucre. Aquest servei de salut està adscrit a la Conselleria de Salut i es constitueix com un ens públic i autònom, dotat de personalitat jurídica pròpia, dotat de patrimoni propi i té plena capacitat d'actuar en la gestió del servei públic assistencial. En el capítol 2 d'aquest títol cinquè, es defineix per una altra banda tota l'estructura i tota l'organització d'aquest servei de salut. I en el quart es configura el seu règim financer i el seu règim pressupostari sotmès a mesures de control permanent per part de la intervenció de la comunitat autònoma. El capítol cinquè del títol cinquè recull l'ordenació funcional dels serveis assistencials, on s'estructura el nivell d'atenció sanitària primària, que és el primer nivell d'assistència. El nivell d'atenció especialitzada, configurada per la xarxa hospitalària pública de les Illes Balears. I el tercer nivell d'urgències i emergències sanitàries. En aquest capítol cinquè s'ha d'incorporar també l'atenció sociosanitària que es prestarà de manera coordinada i d'acord en les previsions contingudes en el Pla sociosanitari que ha realitzat aquest Govern i que ha aprovat aquest Govern, mai abans n'hi havia hagut un altre.

Per acabar aquest títol sisè de la llei, ordenació territorial sanitària. S'estructura en àrees de salut en sectors sanitaris i zones bàsiques de salut. Les àrees de salut tendran òrgans de participació, que vostè després es queixa, perquè no escolta, que no hi ha suficients òrgans de participació. Tindrà òrgans

de direcció i de gestió que determinin els estatuts del servei de salut i disposarà com a mínim d'un hospital públic per garantir l'atenció especialitzada als ciutadans. També es preveu que aquestes àrees de salut es podran dividir territorialment en sectors sanitaris, sempre que es mirin les necessitats operatives. I les zones bàsiques de salut seran el marc territorial i el marc poblacional de prestació de l'atenció primària.

Senyores i senyors diputats, som conscient que aquesta exposició havia de resultar densa, però sense cap dubta era la meva obligació transmetre a aquesta cambra tots els aspectes principals d'una llei que amb tota seguretat marcarà un abans i marcarà un després en la concepció i el funcionament d'un sistema públic de salut que ha de posar fi a la greu mancança de recursos que en aquest sentit han patit històricament les Illes Balears. Estam convençuts que hem elaborat una llei sòlida, però al mateix temps flexible per poder-se adaptar a situacions futures. Una llei que ha de ser i que serà, sens dubte, un magnífic instrument al servei de la defensa de la salut de tots els ciutadans de les Illes Balears i com a un element bàsic de la seva qualitat de vida. Estam molt satisfets d'aquest projecte de llei de salut, encara que cal que ens escoltin i encara que facin asseveracions que no pertoquen.

Moltes gràcies, Sr. President i moltes gràcies senyores i senyors diputats.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Salut. Sra. Castillo té la paraula durant 5 minuts per replicar.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sr. President, abans de començar el temps, m'agradaria fer una consideració. Jo crec que el Govern té uns tràmits prevists en el Reglament del Parlament per fer la presentació d'una llei. Per tant, no entenc com davant d'una esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Popular que té 15 minuts per defensar-la, el Govern surt aquí, fa una defensa enredada de la seva llei, quan realment té aquesta possibilitat pel mateix Reglament. Pens que tal vegada la Presidència en aquest sentit hauria de dir alguna cosa.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Em sembla fantàstic que ho pensi Sra. Castillo. La Presidència pren nota del seu suggeriment.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sr. President. I entrant ja dins l'esmena a la totalitat perquè jo crec que tal vegada aquesta defensa durant mitja hora de la Llei de salut, a part d'*excusatio non petita*, *asusatio manifesta*, tal vegada vol dir que té por de contestar l'esmena a la totalitat, perquè vostè Sra. Salom s'ha fet un

embull. Jo en cap moment li he dit que no hi havien participat els professionals i les associacions, això no li he dit en cap moment i vostè fins i tot, crec que ha argumentat el seu discurs sobre això. Però allò que sí té nassos, em sap greu per l'expressió, però té nassos que després de tres anys i mig de gestió de la Conselleria de Sanitat, o Salut en aquests moments, ens digui que la culpa de què la llei de salut no estigui aprovada ja és nostra, del Partit Popular, perquè moltes comunitats la varen fer la passada legislatura. Això té nassos Sra. Salom i que ens digui també el Pla de salut. Pla de salut, el Sr. Fiol aquí present, en va fer un i vostè és la que ha de fer aquesta legislatura, derivada de l'enquesta de salut que a més li ha costat molts de doblers. Vostè ha de presentar el Pla de salut, no l'ha de vendre com ven les coses vint vegades, no, no, ho presenti perquè és la seva obligació, du tres anys i mig, té nassos que a damunt ens doni la culpa al Partit Popular.

Però vostè Sra. Salom, és igual ja li puc dir moltes coses, però no es dona per assabentada, aquesta és la veritat, em sap molt de greu, el meu tarannà serà molt diferent, seré molt joveneta, tampoc en sé gaire, però vostè efectivament no se n'ha assabentat, perquè jo no li he fet ni una interpel·lació ni li he dit que estigués en contra del dret de la intimitat, de les voluntats anticipades, de la segona opinió, jo tot això no li he dit, Sra. Salom, escolti un poc. Jo el que li he dit és que presentem una esmena a la totalitat en aquest projecte de llei, perquè aquest projecte de llei és un engany per als ciutadans, un engany, és una llei màrqueting, és que no hem entès res. Té molta aparença, com tot allò que vostè fa i totes les seves campanyes de publicitat, perquè tot allò que fa vostè..., esternuda i també fa una campanya de publicitat, amb coloraines, i si es grata un poc veim que realment no tenim res. I aquesta llei, ja li ho he dit, és el colofó de la seva gestió sanitària, Sra. Salom. Per tant, no ha de dir que jo dic coses que no són veritat, perquè queden en el *Diari de Sessions* i es poden comprovar.

L'actitud constructiva per part del Grup Parlamentari Popular la té demostrada en la presentació de més d'un centenar d'esmenes, Sra. Salom. Hem intentat, sabiem que rebutjarien aquesta esmena, però hem intentat contribuir a millorar aquest projecte de llei amb un centenar d'esmenes i no hem presentat més perquè no ens dona temps, perquè n'haguéssim pogut presentar més i li ho puc assegurar. Respecte el meu tarannà, perquè jo no tenc cap discurs escrit, li estic contestant en part la meua esmena i en part allò que vostè m'ha dit. El meu tarannà, jo crec que vostè podria demanar als seus companys que estan a la Comissió de Salut del Parlament, hem tengut dues o tres sessions i hem aprovat quasi tot allò que s'ha duit a la comissió, fins i tot moltes d'iniciatives del Grup Socialista. Per tant, el meu tarannà no crec que sigui el problema Sra. Salom, l'únic problema que hi ha aquí és que quan vostè puja i m'insulta, em diu mentidera, joveneta, que no en tenc ni idea, que no aport res, aquest és el problema, però el meu tarannà Sra. Salom, ja li ho he dit moltes vegades, que és el d'aquest grup parlamentari, és molt bo si és per donar un bon nivell assistencial als ciutadans, no per fer-li el joc.

Respecte a l'opinió de tots els professionals, li dic que jo no li he dit que no hagués demanat opinió, fins i tot, nosaltres i

vostè ho ha dit Sra. Salom, escolti que li convé. Nosaltres, el Sr. Fiol i jo mateixa, varem anar a la presentació d'aquest projecte de llei que va fer el seu equip a la conselleria i la veritat és que allà mateix nosaltres varem dir que era una llei molt magre. Sra. Salom, escolti un poquet que li convé. Era una llei molt magre Sra. Salom i ens varen contestar...

(aldarull a la sala)

Sr. President, així no puc intervenir...

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo, demani als membres del seu grup que no...

(Rialles)

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Això és fantàstic. Sra. Salom li dic que ens varen dir el mateix que vostè avui ens ha dit aquí, que com que no era una llei d'ordenació sanitària, sinó que era una llei de salut i que no desenvolupava moltes coses i amb aquesta excusa es queden tan amples. Però allò que hi ha és una manca de progressisme en aquestes Illes realment, és una manca de progressisme. Vostès es creuen que tenen el monopoli del progrés i no és veritat, probablement nosaltres seguim molt més progressistes que vostès. I per això li demanam que adopti mesures per evitar que els ciutadans estiguin molt de temps a les llistes d'espera, li demanam que faci programes de qualitat perquè els ciutadans tinguin un bon nivell assistencial. O per exemple el Partit Popular a la comunitat autònoma de Madrid, vostè ho ha mencionat, ells sí varen introduir una innovació a la llei, el tema de les agències sanitàries, agències sanitàries...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, faci el favor de no intervenir quan està en ús de la paraula l'orador.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Són unes agències a les que poden acudir els ciutadans i allà li resolen tots els problemes, aquí el problema continuen sent dels ciutadans.

En definitiva vostè em diu, la Llei del SERBASA era una porqueria. Miri la Llei de SERBASA tenia regula el Pla de salut, que vostè ha mencionat, els òrgans de participació o el Consell Balear de Salut els tenia regulat i molt extensament que allò que vostè ha fet en aquest projecte de llei, l'ordenació territorial, l'ordenació funcional, tot això estava a la Llei de SERBASA, no calia fer una altra llei, està recollit. Però no només això, és que hi ha moltes més coses que són a la Llei de SERBASA i jo ja li he dit que estam empitjorant la situació. Hi ha moltes coses que vostè no ha recollit en el projecte de llei, com poden ser l'Institut d'Estudis de la Salut i em diu que és un progressisme preveure una participació activa a la docència i a la recerca.

L'Institut d'Estudis de la Salut va trobar els estatuts fets i no ha estat capaç en tres anys de posar-lo en marxa. No ha estat capaç, això era a la Llei de SERBASA. El Consell de Seguretat Alimentària, tampoc la posat vostè en aquesta llei. Els plans de salut, no tan sols de les àrees, sinó de les zones bàsiques de salut, no hi són en aquesta llei. Detalla les competències de les distintes administracions, no hi són, supòs que havien de fer via i no varen tenir temps. La regulació del Consell de Salut, ja li ho he dit. Hi havia fins i tot una regulació de la xarxa hospitalària de les nostres Illes, mesures de coordinació entre els distintes nivells i moltes més coses. Fins i tot, la previsió de si a una àrea no es podia oferir una assistència sanitària, per les circumstàncies, es podia oferir a un altre, fins i tot, utilitzant recursos del sistema nacional de salut. Tot això que li estic dient era present a la Llei de SERBASA de l'any 92 i no hi és en aquest projecte de llei. Per tant, molt dolent Sra. Salom no podia ser.

Respecte els drets, bé la veritat és que extraordinari que vostè em digui aquí que fa una defensa del Defensor del pacient, Sra. Salom. El Partit Popular va presentar una iniciativa fa poc temps en aquest Parlament i varen votar en contra, podria estar en funcionament en aquests moments el Defensor del pacient i seria una demostració de la seva preocupació cap al usuari de la sanitat pública i no hi està perquè vostè i tots els grups parlamentaris que donen suport a aquest Govern, no varen voler votar a favor ni posar-ho en marxa.

En definitiva Sra. Salom, jo no tenc tan de temps com té vostè. Dir-li parafrasejant un personatge que vostè em va citar a mi un dia, li diré que amb mi Sra. Salom no ha de veure l'enemic, jo som la seva adversària política en tot cas. Els enemics jo crec que els té dins el seu equip, dins el seu partit. No som jo únicament qui ho diu, realment crec que és de domini públic aquesta qüestió. Li estan fent un vestit Sra. Salom, li fan fer el ridícul perquè només així li poden presentar aquest projecte de llei perquè vostè vengui aquí i el presenti davant aquest Parlament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo per la seva intervenció. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula per tancar la qüestió incidental.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, senyores i senyors diputats. El primer de tot jo no li he dit mentidera, jo no li he dit joveneta, jo no li he dit avui absolutament res d'allò que vostè ha afirmat aquí. Convendria que es posessin tots tranquils, que no faltessin a les més petites normes d'aquesta cambra i tot anirà millor.

Passant determinades qüestions que vostè ha plantejat i que jo ja li havia fet una petita apreciació en el meu discurs, perquè vostès quan es varen reunir amb la Conselleria de Salut,

perquè nosaltres els varem presentar, aquí tenc l'acte, vostès ja varen parlar d'aquestes agències de la comunitat autònoma i aquí sí que queda palès el seu tarannà, tarannà que tant de greu li sap. Jo només li he dit que cadascú té el seu, vostès són de dretes, ja ho sabem i vostès defensen una figura que a nosaltres no ens agrada. A Madrid comanda el PP i pot posar totes les agències privades, totes les empreses privades per poder gestionar el seu servei de salut de Madrid, però a nosaltres això no ens agrada i per això no feim una aposta per agències privades de regulació del servei de salut. Feim apostes per lleis vertaderament revolucionàries com és la Llei de salut, que en aquests moments discutim.

Després, jo li demanaria que s'informés una mica més. L'Institut Universitari de Salut, quan jo vaig arribar l'any 99, en el pressupost hi havia 0 pessetes. Hi havia dos fulls escrits i res més, qui ha posat en marxa, el que passa que vostès no se n'assabenten, només s'assabenta d'allò que diu *El Mercurio*, *El Mercurio* era el diari que va tombar en Salvador Allende i clar vostès llegeixen *El Mercurio* d'aquí i clar *El Mercurio* d'aquí diu el que vostès diuen i així no es pot anar. L'Institut de Salut Universitari l'hem posat en marxa nosaltres i està en funcionament i n'estam molt orgullosos d'aquest Institut de Salut Universitari. Hi participen precisament transversalment, la Universitat, la Conselleria de Salut, la Conselleria d'Energia i Noves Tecnologies i la Conselleria d'Educació, això per a la seva informació, perquè convé que vengui aquí un poquet preparadeta, no només per dir aquí quatre coses, no vostè ha de venir i s'ho ha de mirar una mica més a tot això.

Després, no sé parla de les llistes d'espera que les hauríem d'incloure dins la Llei de salut. Miri, mai a cap llei de totes les que hi ha les llistes d'espera estan dins la Llei de salut, tot això es fa al marge. A més vostè aquí ve i ho presenta com si fos una cosa feta per vostès, a iniciativa seva, idò no. Miri, fa molt de temps que estam fent feina en aquest decret de llistes d'espera i sortirà ja i no necessitam que vostès ens ho recordin, sinó que des del primer dia de les transferències de salut, Sra. Castillo, estam fent feina en aquest decret de les llistes d'espera, ja ho veurà, a no ser que segueixi llegint *El Mercurio*. *El Mercurio* segurament no ho treurà.

La regulació del Consell de Salut. Jo li he explicat, li he explicat tot allò que era el Consell de Salut, com estava regulat, quines serien les persones, les entitats i els ens que formarien aquest Consell de Salut, però es veu que vostè devia estar parlant amb el veïnat i no m'ha contestat. La veritat és que haver de repetir les coses 10 vegades, als meus fills petits sí, però a vostè no. Ja ho he repetit moltes vegades.

I després diu que l'insult i tot això. No miri, aquí l'única que falta als més petits principis d'educació és vostè. Jo no he fet cap ridícul ni un, jo no n'he fet cap ni un, el ridícul el fa vostè quan puja aquí sense haver-se llegit la llei, sense haver mirat ni un capítol, ni un títol i fer aquí tot el seu tarannà polític, conservador, de dretes i que ja n'estam un poc cansats. Els únics progressistes aquí, Sra. Castillo, som nosaltres i el ridícul el deu fer vostè.

Gràcies senyores i senyors.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera. ¿Grupos que deseen intervenir? Por el Grupo PSM-Entesa Nacionalista tiene la palabra el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Volem intervenir en aquest debat d'aquesta esmena a la totalitat que proposa la devolució al Govern de les Illes Balears d'un projecte de llei, d'aquest projecte de llei de salut, que ha estat presentada l'esmena per part del Grup Parlamentari Popular.

Hem escoltat la intervenció que ha fet la diputada portaveu del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Castillo. Allà on demanava una actitud de tremenda responsabilitat de tots els grups, ens feia saber que havia mirat amb molt de seny el text d'aquest projecte, que deixava a una banda les qüestions relatives a la gestió i que havia arribat a la conclusió que aquest text d'aquest projecte de llei no aportava absolutament res en el marc normatiu de les Illes Balears. Pel que feia referència als usuaris, als professionals i al model sanitari. Nosaltres també volem aportar en aquests moments, encara que sigui un poc tard i ja duquem més de mig jornal fet avui, les nostres pròpies reflexions i les nostres anàlisis, des de la perspectiva del nostre Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista. Una perspectiva política que nosaltres qualifiquem de progressista, de nacionalista i d'ecologista i veuran per què em referesc a aquests tres aspectes.

Nosaltres volem començar reconeixent que qualsevol text legal que es dugui en aquesta cambra, sempre resultarà millorable, no n'hi ha ni un que pugui ser presentat aquí i no pugui millorar-se. Nosaltres no en tenim cap casta de dubte, ni un respecte d'això. Sigui quin sigui el text que es presenti, sobre qualsevol assumpte o matèria, sempre s'hi podran afegir, s'hi podran retocar, s'hi podran substituir alguns punts que poden millorar-ne l'original. Una altra cosa molt distinta, almanco per a nosaltres, és que un text legal sigui tractat i sigui presentat com a totalment rebutjable, tan rebutjable que s'arribi al punt de reclamar-ne la devolució al Govern; per a nosaltres no és ben bé el mateix considerar un text millorable que presentar-lo com a rebutjable. Entenem que un text esdevé rebutjable i, en conseqüència, se n'ha d'ordenar la devolució al Govern, només si s'aconsegueix aportar-hi arguments convincent que facin veure la necessitat d'haver-lo de retirar o d'haver-lo de substituir per un altre millor.

Hem volgut escoltar atentament la intervenció que ha tengut la diputada portaveu del Grup Parlamentari Popular en la presentació d'aquesta esmena a la totalitat de devolució d'aquest projecte de llei, res de tot això hem vist que no ha succeït avui, aquí, en el debat que s'ha mantingut sobre aquest projecte de llei. Des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, sobretot després d'haver escoltat també l'aclaridora intervenció que ha fet la consellera de Salut i Consum, hem vist clar que no se'ns ha aportat cap casta

d'argument vàlid, no se'ns ha aportat cap casta d'argument vàlid per part del Grup Parlamentari Popular perquè puguem donar el nostre suport a aquesta esmena que ens han presentat i, en conseqüència, l'haurem de rebutjar amb el nostre vot negatiu. El Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista rebutjam aquesta esmena i ho feim no perquè considerem que aquest text del projecte de llei de salut que ha presentat el Govern sigui immillorable, ni perquè considerem que esdevé intocable, ni perquè ens oposem que sigui esmenat al llarg de la tramitació parlamentària, res de tot això; tots sabem, i ho ha reconegut la diputada portaveu del Grup Parlamentari Popular, que aquest mateix grup té l'oportunitat de fer-ho amb la tramitació ordinària de les esmenes parcials que hi vulgui presentar, i nosaltres esperam i nosaltres desitjam que aquestes esmenes comportin una vertadera millora del text original. Ho deia i ho manifestava al principi d'aquesta intervenció, qualsevol text legal sempre resulta millorable, tant pel que fa a omplir-ne buits i omissions com pel que respecte a afegir-hi conceptes, com pel que són determinades substitucions o reemplaçaments.

I m'agradaria esmentar alguns pocs exemples. Nosaltres, per posar només un cas, consideram, per dir-ho de qualche manera, molt poc encertat que aquest projecte de llei no faciliti a la dona embarassada que ho demani, repetesc, que no faciliti a la dona embarassada que ho demani, el lliure accés a les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut, que fan referència a l'embaràs, al part i al naixement, ens estam referint a l'article 7. Creim que aquest projecte de llei ha de garantir, i nosaltres no hem vist que ho fes, altres formes alternatives al tipus de part que majoritàriament s'estan duent a terme en els centres hospitalaris públics de les Illes Balears. És una cosa que ho demanen, que ho reclamen no poques entitats socials i associacions de mares i nosaltres consideram que en tenen tot el dret; que això no hi figuri ho consideram una vertadera limitació.

També consideram una certa mancança d'aquest projecte de llei el fet que, al nostre mode d'entendre'l, hi resulti tan minsa i tan poc remarcada la concepció biopsicosocial de les malalties mentals, ens estam referint a l'article 17. No hem vist enlloc que en el tractament d'aquestes malalties figuri, com és el nostre desig, allò que se'n diu una atenció preferent a l'àmbit comunitari; particularment a l'hora d'incidir a una normativa que sigui aplicable als ingressos hospitalaris involuntaris tant d'adults com de malalts mentals menors d'edat. Creim, a diferència d'allò que ha indicat la diputada portaveu del Grup Parlamentari Popular, que s'ha d'anar molt més enllà de l'estrictament social per assolir en aquest camp el nivell del biopsicosocial que molt sovint sol caracteritzar moltes d'aquestes situacions. Posats a assenyalar-ne alguna altra feblesa, podem indicar també que, per a nosaltres, la creació de la figura del defensor dels usuaris del sistema sanitari públic de les Illes Balears, que es recull a l'article 20, és molt millor que romangui lligada a alguna instància adscrita a aquest Parlament que no que depengui directament de la conselleria competent en matèria sanitària. Són algunes de les limitacions que nosaltres hem pogut descobrir en aquest projecte de llei que hem intentat estudiar i analitzar.

Res de tot això però, no ens fa dubtar ni poc, ni gens, ni una mica de la bondat, de la validesa d'aquest text legal, d'aquest text que ens ha presentat el Govern de les Illes Balears. Per què? Perquè per a nosaltres és evident que representa una vertadera passa endavant en la millora de l'organització i la tutela de la salut públic, com ha indicat i remarcat molt bé la consellera de Salut i Consum; perquè és evident que es tracta d'una mesura que esdevé del tot necessària per a les nostres Illes que duen massa anys sense tenir aquesta norma bàsica, i perquè és evident que es tracta d'un nou recurs legal, molt valuós, tant pel seu vessant preventiu com per la mateixa prestació de l'assistència sanitària que requereix la ciutadania illenca. En conseqüència, anunciam que el nostre vot d'avui serà contrari a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Popular i, quan calgui, també serà favorable al text original del Projecte de llei de salut de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buele. Por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bé, estem avui escenificant el que fem sempre quan hi ha una llei: el Govern, sigui el que sigui, presenta una llei, l'oposició presenta una esmena a la totalitat, hi estam acostumats, ja, ho hem fet, també jo mateix a l'oposició amb lleis, amb els pressupostos, sempre és pràcticament obligatori fer una esmena a la totalitat, sense text alternatiu, evidentment, perquè és molt difícil que una oposició faci un text alternatiu, jo ho entenc, i en aquest cas més difícil encara, perquè no hem de posar els defensors dels usuaris perquè ja estan posats, i no hem de posar els drets i deures perquè ja estan posats, i no hem de posar... Clar, no ens quedaria pràcticament llei i llavors no seria una llei i no s'hauria de fer.

Nosaltres pensam que aquesta llei en aquest moment és urgent, creim que és una llei que no és dolenta, que es equiparable a lleis d'altres autonomies, que és millorable, segur que ho és, i si s'escau ja es faran esmenes parcials, com ha fet el Partit Popular, que n'ha fet devers un centenar, de les quals bastants poden ser assumides pels grups, vaja, per nostre grup segur que són assumides bastants de les esmenes que vostès han fet i que podran millorar més la llei, que ja de per si pensam que no és dolenta.

El segon motiu que crec jo que és per donar suport a aquesta llei és perquè pensam que ara ja és urgent fer una llei de salut. Jo en açò sí que voldria estar d'acord amb la Sra. Castillo en què si alguna queixa tenim nosaltres és que aquesta llei és un poquet tard, per fer-la, la podríem haver feta abans, però les transferències van ser difícils, hi va haver altres problemes, emperò jo crec que ara, davant un sistema sanitari descentralitzat, com és el de l'Estat espanyol, ens hem de garantir polítiques de salut a la comunitat autònoma com han fet altres. El Govern central hauria de fer accions polítiques capaces de construir noves formes de participació i

corresponsabilització amb les comunitats autònomes i nosaltres hem de tenir les atribucions que hem de tenir i ens donarà aquesta llei de salut. Per exemple, el Govern central hauria de fer una llei de coordinació, que s'hauria d'haver aprovat ja, pensam nosaltres que s'hauria d'haver aprovat ja, una llei de coordinació que hauria de legislar per tal que uns mínims comuns en sanitat es donin per igual a totes les comunitats; així s'asseguraria entre altres coses la cohesió territorial.

Nosaltres veim que en lloc d'açò s'anuncien una sèrie de mesures i plantejaments relacionats amb la valoració i l'acreditació, fa poc temps, de centres sanitaris i que mostra -pensam- el poc respecte per les competències de les comunitats autònomes. Veim que es plantegen una sèrie d'accions noves per la ministra, l'altre dia, que tenen com a principal característica que ningú no parla del suport econòmic que hauran de tenir aquestes noves accions, com per exemple la salut bucodental, que en aquest parlament ja se'n va parlar l'altre dia per part del president del Govern i que, en part, serà (...) a partir del gener. Nosaltres pensam que coses com aquestes no s'haurien de fer perquè mostren una falta de respecte absoluta amb les comunitats autònomes. Clar que també pensam que després de veure la violentació que s'ha fet del pacte de finançació al cap de sis mesos d'estar en marxa mostra una falta de respecte absolut.

Per açò pensam que és important tenim una llei de salut que es posicioni clarament i que marqui les nostres competències amb l'esperit de col·laboració amb el Govern central. Nosaltres hem llegit amb atenció la llei de salut diverses vegades, com poden suposar, i hem tret algunes conclusions que jo voldria anomenar de la primera fins, crec, a la setena.

Aquest projecte de llei que ens presenta el Govern eleva a categoria de llei idees com el dret a la protecció de la salut de tots els ciutadans. Tots som iguals i això és important que quedi escrit. No s'exclou ningú i a tots els residents de les Illes Balears se'ls ofereix el dret a tenir una salut digna. El segon punt, que és evidentment, com no podia ser d'altra manera, una assegurança pública i universal amb finançació pública, i que es basa, com diu l'article tercer, en l'equitat i la superació de desigualtats territorials en la prestació dels serveis, desigualtats que jo vull recordar que abans de promulgar aquesta llei, si és que s'arriba a aprovar, ja s'estan pal·liant, com és gran quantitat de nous professionals a les Illes de Menorca i Eivissa, nous fàrmacs, la proposició no de llei dels familiars desplaçats, pagament de bitllets, salut bucodental, bolquers per a discapacitats, etc. Per tant, aquest és un punt important.

El tercer punt és un projecte de llei que fa bandera de la millora permanent de l'eficàcia i de l'eficiència en la gestió dels recursos sanitaris amb la recerca de la millora de la qualitat. Queda fora d'aquesta llei, com hem dit i com ha dit la Sra. Castillo, que no hi estava d'acord, la gestió de les llistes d'espera per un problema -jo ho repetesc- d'operativitat perquè serà més ràpid que estigui en marxa amb un decret que no que si entrés amb aquesta llei. També li vull recordar que en el Consell Interterritorial de Salut a Madrid el 6 de juny del 2000, el 18 de desembre del 2000, el 24 de març del 2001, el Sr. La Mata, conseller de Castella-La Manxa, va demanar a la ministra

que es fes una llei de garanties de llista d'espera, a la qual cosa sempre -si veu les actes- dirà que és impossible que açò es pugui fer.

El quart punt, queden clares en aquesta llei les funcions de cadascun. La finançació és pública a càrrec del Govern mitjançant la conselleria competent. La gestió dels recursos la fa el servei de salut de la comunitat, i la provisió dels serveis es fa mitjançant els serveis sanitaris públics, i si és necessari per al millor funcionament, amb la col·laboració de la iniciativa privada, però amb un com què que pensam que és important i ho diu l'article 83: la subsidiarietat dels serveis privats respecte dels públics, i açò pensam que és important que quedi reflectit a la llei.

Cinquè punt, volem remarcar també la participació dels ciutadans i dels professionals en la presa de decisions, que queda prou reflectida a la llei, així com els drets i deures dels ciutadans i la coordinació i responsabilitats de les diferents administracions. Hem de fer menció també de la sensibilitat d'aquesta llei davant els drets de la mare i del nadó, així com cap als malalts mentals amb els seus drets específics. Cal també, en el punt sisè, destacar l'article 18, referit al testament vital anomenat "voluntats anticipades" i que en ponència, si correspon, s'haurà de modificar amb el legislat fa pocs dies pel Govern central.

I com a últim punt, el setè punt, no es regulen, com he dit..., no es regulen com he dit les garanties de l'usuari davant les llistes d'espera, i açò no es fa perquè ja tenim una proposició no de llei que insta el Govern a fer-ho i que estarà en vigor el dia 1 de gener. Se'n va parlar l'altre dia i jo no vaig poder assistir a aquella comissió, però jo sí que vull dir i vull que quedi constància que llistes d'espera, i ho he dit sempre, n'existiran sempre. Vull recordar, ja que s'ha dit, el problema de Manacor avui matí; tenc per aquí un retall de diari de l'anterior director territorial quan deia: "*Reconozco que se han falseado hasta ahora las listas de espera*", i era el juny del 2001; vull dir que açò en *todas partes cuecen habas*, vull dir que passa per tot. Jo crec, i prenguin nota, que en gran part les llistes d'espera es deuen a una major activitat assistencial que té com a conseqüència l'increment de diagnòstics i d'indicacions quirúrgiques, i per tant un increment de les llistes d'espera, així com el progressiu envelliment de la població i l'increment de la qualitat de vida. Les llistes d'espera en un 80% són per això, cada dia hi ha més malalts que van als hospitals i creixen les llistes d'espera.

Nosaltres en definitiva donarem suport a aquesta llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Gascon. ¿No existe ninguna petición más de palabra? Para réplicas tiene la palabra por cinco minutos la Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Vull contestar simplement als grups parlamentaris que han intervengut. Respecte al Partit Socialista de Mallorca, diré al Sr. Buele que avui efectivament ha caminat sobre la corda fluixa, és a dir, ha intentat dir una cosa i després s'ha excusat i n'ha dit una altra, és a dir, tota llei és millorable però no tant com per demanar la devolució al Govern, però després a la seva exposició jo crec que vostè mateix ha donat bastants d'arguments per justificar una esmena a la totalitat. Per tant no sé si donar-li l'enhorabona per la seva intervenció perquè reconec que a vegades ha de ser bastant difícil haver de donar suport a coses sobre les quals no s'està convençut.

I al Sr. Gascon li he de dir simplement que jo he dit en cap moment que els drets no hi hagin de ser, que el defensor de l'usuari no ha de ser en aquesta llei; ni molt manco, clar que hi han de ser, el que passa és que no pot ser que només hi hagi aquestes qüestions, a la llei, perquè si no no deixa de passar d'una simple literatura, vull dir que no hi res més. Això hi ha de ser, però hi ha d'haver moltes coses més; si no una vegada llegeixes la llei quedes una mica insatisfet. Entenc que vostès hagin posat la gratuïtat del Viagra, potser venia per aquí, el motiu, però quedes una mica insatisfet després de llegir aquesta llei.

I donar-li definitivament la raó. És vera que s'ha de menester una llei de coordinació des del ministeri, s'està fent feina, em consta, des del ministeri en aquest sentit, potser petites qüestions han fet que es retardàs aquest tema però s'està fent feina. Però vostè m'entendrà quan li dic que dins els principis que contempla aquest projecte de llei, que són els que vostè mateix ha dit de la universalitat, la solidaritat, l'equitat, o la concepció integral, o l'eficiència, en falta un que també és molt important, i sé cert que vostè m'entendrà: en cap moment s'ha mencionat en aquest projecte de llei la necessària vertebració amb el sistema nacional de salut. Pareix que aquí som més toreros que ningú, però no s'ha mencionat aquesta vertebració a què vostè, precisament damunt aquesta tribuna, ha fet referència.

Per tant, ja li dic que creim que nosaltres hem intentat exposar els nostres arguments per demanar la devolució al Govern d'aquest projecte de llei i els mantenim. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Castillo. No habiendo más palabras pedidas... Sí, perdón. Sr. Gascon, por el Grupo Parlamentario Socialista.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. No, tan sols per dir que..., corregir allò del Viagra. Com surt pels diaris nosaltres el que vam presentar són els medicaments per a la disfunció erèctil, no el Viagra, que n'hi ha molts més. Ho dic perquè feim propaganda a un laboratori directament, sempre al mateix, a més; a veure si canviem i ara deim Europrima, almenys diguem Europrima. *Y ya hablaremos fuera, Manolo, de este asunto.*

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Gascón. Pues una vez concluido el debate, señoras y señores diputados, pasaríamos el tema a votación. Pueden votar, señoras y señores diputados.

Votos a favor 26 y votos en contra 27. Por tanto queda rechazada la enmienda a la totalidad presentada por el Grupo Parlamentario Popular.

Señoras y señores diputados, una última cuestión antes de levantar la sesión. Hoy se despide del plenario de esta cámara don José María González Ortea, un parlamentario que ha trabajado muy duro y durante mucho tiempo en esta casa. En nombre propio y en el de la Mesa del Parlamento queremos desearle una buena gestión y éxito en sus nuevas funciones públicas. Gracias y suerte.

(Aplaudiments)

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. No contaba con esta despedida y sí, le pido un minuto nada más para decirles a todos muchísimas gracias, para pedir disculpas, sin duda sobre todo para aquella área a la que he ofendido mucho. No puedo decir que espero no haberles ofendido, estoy seguro que les he ofendido y muchas veces a lo largo de los años que llevo aquí, pero con todo les pido disculpas y les doy las gracias. Y sobre todo os invito a todos, compañeros de uno y otro lado, a que tengáis muchísimo éxito en lo que todos venimos a hacer aquí, y es en el beneficio, conseguir beneficios para los ciudadanos de las Islas.

Muchas gracias.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, señoras y señores diputados. Se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma